

Woordelijk verslag 31 maart 2026

Subtitel	Afscheid gemeenteraad
Datum	31-03-2026
Tijd	19:00 - 21:30
Locatie	Stadhuis - Raadzaal
Voorzitter	Hubert Bruls
Griffier	Sandra Ruta
Aanwezigen	Erik Verschuren, Marieke Smit, Maartje Maas, Ayse Terzi, Sanne Buursink- de Graaf, Ruud Sewpersad, April Ranshuijsen, Marjolijn Mijling, Peter van Doorn, Jeannette Geers, Toon van Gent, Lusanne Bouwmans, Bart Salemans, Biljana Markovic, Jeanette Exel, Maarten Bakker, Louisa Tumiwa, Mika Kraft, Cees de Beer, Eric Bender, Diede Beumer, Charlotte Brand, Gerry van Campen, Paul Eigenhuijsen, Adam Galijasevic, Sander van der Goes, Frank de Gram, Wendy Grutters, Michiel van Hoof, Abdulahi Hussien, Léonie Janssen, Niek Kraut, Eline Lauret, Quirijn Lokker, Delano van Luik - Klein Douwel, Sophie den Ouden, Rosalie Thomassen en Yurre Wieken Noël Vergunst, Grete Visser, Tobias van Elferen, Cilia Daemen, John Brom, Jean-Paul Broeren
Toelichting	Omnummer 4

1 Opening en mededelingen

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Mag ik iedereen verzoeken te gaan zitten, althans plaats te nemen. En als u daar geen behoefte aan heeft, dan hebben we elders in het gebouw ook ruimte. Bij deze open ik de gemeenteraad van de gemeente Nijmegen. Klopt komt er alvast bij. Ja, welkom. Een bijzondere raadsvergadering. De laatste raadsvergadering in de periode 2018-2022. Daar werd mij net al de vraag gesteld. En stel er gebeurt nou wat. Nou, dat gaat heel eenvoudig. Per 12 uur vannacht expireert u termijn. Dat maakt nu niets meer uit. Dat is teleurstelling. En dan is de nieuwe gemeenteraad ook in charge. Op zich betreur ik dat wel, want 24 uur zonder gemeenteraad was ook wel eens een ervaring geweest. Maar zo is het niet. Maar uiteraard gaat er morgen keurig en mooi een hele nieuwe gemeenteraad geïnstalleerd worden. Ik heb helaas de afmelding van mevrouw De Vries Kraaijeveld ontvangen.

De heer De Beer, die is in aantocht, want die moest nog wat regelen thuis begreep ik. Dus dat zal wel goed komen. Nee, ik kijk naar u, uw fractie mevrouw Thomassen. U kant. Nee, ik keek niet met persoonlijke er op aan. Een bijzondere avond, zoals gezegd dient tekens zal staan voor het afscheid van 20 van u die ook niet zullen weerkeren morgenavond. Maar we hebben nog geen enkel besluit te nemen en we hebben zelfs nog een heuse herstemming. Hebben wij tenminste ook een herstemming, weliswaar slechts over een motie, maar toch. Hij telt voor de annalen mee. Goed, ik kijk nog even naar de griffier of er wellicht nog andere mededelingen zijn. Dat is niet het geval. Mensen kunnen nog even rustig plaatsnemen. We komen bij agendapunt 2, de agenda vaststellen, inclusief de orde van de vergadering. De volgende punten zijn niet in de raadskamers behandelen voorgestelde we om deze dan ook als hamerstuk te behandelen. Gaat over 3.1 tot en met 3.3. Ik ga ervan uit dat u daarmee kunt instemmen. Ik kijk nog één keer rond. Dat is het geval. Dat brengt me bij agendapunt 3, de hamerstukken over de punten 3.1 tot en met 3.3 is geen spreektijd gevraagd en daarmee is ook ingestemd met de voorstellen. En dat brengt mij bij het reeds aangekondigde ja, stemmen, voorstel stemstuk. De motie houdt de binnenstad droog, die behandeld werd in de raadsvergadering 11 maart jongstleden. Toen staakten stemmen en dan zijn de voorschriften duidelijk. Dan moeten we nu stemmen. Er komen nog wat. Het wordt nog een spannende stemming op deze manier. Wie er nog allemaal bij komt. Maar ik kan het niet langer rekken dan het dan het is. Dus we gaan

gewoon stemmen. Ja, mooier kan ik niet maken. Dus u stemmen graag over de motie "Houd de benedenstad droog". Wie er is, die stemt mee.

Naam spreker 2: De heer Lokker (Raadslid GroenLinks)

Voorzitter.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

De stemming. De heer Lokker.

Naam spreker 2: De heer Lokker (Raadslid GroenLinks)

Ja, volgens mij gaat er iets technisch goed bij. Hier links bij mijn collega Terzi. Die kan namelijk niet stemmen.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Ja, ik snap wat u bedoelt. Dan kijk ik even naar achter. Dan moeten we eerst dat malheur zien op te lossen en. Er wordt een hand opgestoken. Wat betekent dat? Even wachten. Nou, dan schors ik de vergadering gelijk. Maar het gaat. Het is werkelijk weer ongelooflijk dit. Ja, niet weglopen nu, hè? Dat alsjeblieft. Het zou moeten kunnen Pieter. Kunnen we stemmen, denk je? Pieter. Niet. Ja, hij zegt van wel. Dan gaan we het gewoon weer proberen. Lukt het, mevrouw Terzi. Is het apparaat aan? Ja, dan u stemmen graag over de motie. Even rust. Met 19 stemmen voor en 18 tegen is die motie aanvaard. Dat brengt ons bij agendapunt 5. Eén van de laatste wapenfeiten die een zittende raad hoort te plegen alvorens het stokje overdraagt aan nieuwe raad, is het besluit tot toelating van gemeenteraadsleden en bevindingen van de verkiezingen. Morgen vindt de installatie plaats, zoals ik al aangeeft, en zoals te doen gebruikelijk heeft ook de commissie geloofsbrieven.

Dat is uiteraard de Commissie Geloofsbrieven zoals wij die hebben. De geloofsbrieven van alle raadsleden morgen geïnstalleerd worden getoetst en ik ga het woord geven aan mevrouw Bouwmans van de Commissie Geloofsbrieven, met een verzoek om verslag uit te brengen.

Naam spreker 3: Mevrouw Bouwmans (Raadslid D66)

Ja, dank u wel, voorzitter. Want vandaag, op 21, 31 maart 2026, ligt een voorstel voor om de volgende personen toe te laten als lid van de gemeenteraad van Nijmegen. Edo van Baars, Wouter van Balveren en Kees de Beer, Diede Beumer, Joep Bos-Coenraad, Jeannine Boset, Charlotte Brand, Jean-Paul Broeren, Gerry van Campen, Maarten Cornelissen, Daan van Druten. Sverre Eggenhuizen. Paul Eigenhuijsen, Adam Galijasevic, Sander van der Goes, Jeanne de Graaf. Frank de Gram. Wendy Grutters. Lidewij ter hofstede. Michiel van Hoof. Abdulahi Hussien, Léonie Janssen. Jan Jensma, Else de Jong, Jonathan Koelewijn. Niek Kraut. Bjarne Langkamp, Eline Lauret, Quirijn Lokker. Delano van Luik.

Jeroen Meesters. Sophie den Ouden. Aischa Rijnen, Sterre Spekman, Rosalie Thomassen, Dennis Walraven, Bob van de Water. Yurre Wieke en Ine de Win. De commissie voor de geloofsbrieven heeft onderzocht of de geloofsbrieven en de andere door de Kieswet verplicht gestelde stukken die zij hebben aangeleverd, in orde zijn en de Commissie rapporteert de Raad van de gemeente Nijmegen dat zij bovengenoemde documenten heeft onderzocht en in orde bevonden. Gebleken is dat de genoemde benoemden aan alle in de Gemeentewet gestelde eisen voldoen. De commissie adviseert tot een toelating als lid van de Raad van de gemeente Nijmegen.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Ja, dank u. Dank u wel. Ik kijk even rond of iemand stemming wil over het voorstel. Ja, u kunt dat willen, maar ook, ja. Ik zou u dat niet adviseren. Hier mijn linkerkant, begon iemand erover. Nee. In alle ernst is het voorstel aanvaard. En ik wil eraan toevoegen dat de verkiezings algemeenheid bijzonder goed zijn verlopen. Ik moet u zeggen, ik heb nog nooit meegemaakt dat er tegen de uitslag nul bezwaren zijn ingediend. Dat is echt voor mij ook het allereerst dat ik dat meemaak bij verkiezingen. Niet dat dat een teken hoeft te zijn, maar u heeft natuurlijk

allemaal meegereden, de opkomst ook relatief zeer hoog was. Maar we hebben nog werk te verzetten met nog zo een 42 procent van de kiesgerechtigden. De volgende keer ook van harte worden uitgenodigd om te komen. Ik wil van deze plaats ook de commissie Geloofsbrieven bedanken.

De heer Van Luik, mevrouw Bouwmans en mevrouw Beumer, want u heeft ook deze tak zoals deze taak, zoals de afgelopen vier jaar naar volle tevredenheid uitgebracht. Dat brengt mij bij. Dat gaat dan toch nog relatief snel naar het ja, hoogtepunt Klinkt altijd zo vreemd als je afscheid van iemand gaat nemen. In ieder geval het majeure piece is, als ik het zo mag uit trekken, het afscheid van de gemeente. En dan ga ik even bij het spreekgestoelte staan. Ja, geachte raadsleden en zeker ook iedereen die op de tribune of in de Gebroeders van Limburgzaal komen om hierbij aanwezig. En fijn dat er ook een aantal mensen misschien ter ondersteuning troosten of met gepaste vreugde van yes! Hij of zij komt weer terug en heeft weer tijd voor ons. Het is aan u, van harte welkom. Uiteraard ook alle leden van het college en de directie van onze gemeente. Afscheid van een bestuursperiode van vier jaar. Ik kan me voorstellen dat voor degenen die vier jaar geleden voor het eerst gekozen waren, dachten van dat is best een lange periode die we voor de boeg hebben. Vier jaar. De heer Galijasevic begin nu al te knikken. En dat ben ik ben ik pas bij mijn eerste alinea dat dat dat gaat dat wordt wat. En tegelijkertijd zult u het met me eens zijn, is de tijd toch ook alweer omgevlogen. Ik zal zo meteen ook een paar woorden tot 11 uur van u persoonlijk richten. Degene die hoopte dat dat niet ging gebeuren. Jammer. Maar eerst een paar woorden misschien vooraf in zijn algemeenheid. Het komt allemaal goed, hoor. Eerst maar eens even wat getallen. U weet dat ik daar soms wel van hou. U besloot over 415 raadsvoorstellen, waarbij u 715 moties indiende en 258 amendementen.

En u diende ook nog 12 initiatiefvoorstel in. En als je naar de getallen van onze stad kijkt, dan tekent dat wellicht ook het merendeel van de besluiten die de afgelopen vier jaar zijn genomen. Nijmegen groeide in die vier jaar van net geen 180 duizend naar zo een ruim 19 duizend inwoners. Een stijging die er al een kleine 30 jaar flink in zit. En in deze periode was dat heel erg die stijging, heel erg fors. We zijn inmiddels daardoor de negende stap qua omvang dat verder niet veel te betekenen. Het zegt natuurlijk wel iets over wat er aan de hand is. U heeft in deze raad ook veel besluiten genomen waarmee u het pad heeft gebaad. Niet alleen voor de verdere groei van onze stad, maar vooral ook voor een groei die verantwoord en toekomstbestendig is. Met een goed gebruik van de ruimte, leefbaar en toegankelijk voor iedereen. En het mooie aan die begrippen is daar kan elke politieke partij zich in herkennen, want het zijn bepaald vrij neutrale begrippen. Tenminste, ik ken niemand die tegen een leefbare en toegankelijke stad is. Die ken ik niet. U stelde bijvoorbeeld plannen vast voor de Winkelsteeg en het stationsgebied.

Een nieuwe omgevingsvisie is geformuleerd. U bouwde verder aan de energietransitie. U investeert in onze binnenstad en u werkt aan een goede spreiding van sociale voorzieningen over onze wijken en onze stadsdelen. En ik wil ook zeker ook de regionale samenwerking niet onvermeld laten. Kijk, we mogen dan wel een relatief grote stad zijn en een forse groei is dat. In Nederland zijn de burens nooit weg en dat is maar gelukkig. Zonder een constructieve houding en een bewustzijn dat ook Nijmegen niet alleen kan, maar anderen nodig heeft, was het ons niet gelukt om bijvoorbeeld tot een regionale energiestrategie te komen. Een woondeal uit te sluiten en allerlei investeringsmiddelen naar onze stad en regio te halen. U heeft daar, naar mijn bescheiden oordeel in uw besluitvorming altijd oog voor gehad. En dat geeft blijk van een visie die veel verder reikt dan de termijn van deze vier jaar. Wie miskent dat Nijmegen het niet alleen kan, die miskent ook de voorspoed van alle Nijmegenaren. En naast deze inhoudelijke punten wil ik vooral nu even stilstaan bij uw functioneren als raad. Het is een soort openbare functionerend toets wordt het niet. Dat wordt vaak onderbelicht en dat is op zich zeer begrijpelijk, want u zit hier allemaal. We zitten hier allemaal voor de inhoud. U wilt dingen bereiken. En daarover debatteren. En je wil het niet hebben over de procedures en de manieren waarop je met elkaar omgaan. Dat siert u. En misschien is dat ook wel één van de redenen waarom er toch zoveel mensen in Nijmegen in ieder geval nog steeds naar de stembus komen. Omdat ze wel het gevoel hebben dat een gemeenteraad is die met de inhoud bezig is. En ik zei net al een mooie opkomst. We hebben nog wel wat mensen te overtuigen om ook de volgende gemeenteraadsverkiezingen te komen, maar daar mogen we ook wel trots op zijn. En ik wil daar nog verder gaan. Maar ik wil u echt oprecht een heel groot compliment geven over de manier waarop u dat de afgelopen vier jaar

met elkaar hebt gedaan. Kijk, het was zeker niet altijd gemakkelijk en soms ging het er pittig en een enkele keer misschien ook wel te persoonlijk aan toe.

Maar de tragiek is, en dat ziet namelijk niet elke kiezer, elke toeschouwer. U heeft elkaar altijd achter de schermen weer opgezocht en zaken met elkaar uitgepraat. En dat heeft zich uiteindelijk ook uitbetaald in een goede toon en onderlinge verstandhouding, zonder dat dit koste ging van de inhoudelijke verschillen. Die verschillen zijn voor het overige, hartstikke goed. Al die mensen die de moeite mee hebben dat ze tegenover elkaar staan, inhoudelijk. Ja, die hebben niet begrepen waar het in een politieke democratie nou echt om ging. Dan zouden we helemaal geen verkiezingen willen houden en dat willen we natuurlijk niet. Ik durf van wel te zeggen dat uw gemeenteraad in ieder geval de poging heeft gedaan. Misschien was u niet helemaal van bewust, maar het is toch wel gelukt, denk ik, om aan te geven hoe je met elkaar kunt samenleven in de stad. Uw gedrag spiegelt echt af op al die andere 190 duizend Nijmegenaren en ver daarbuiten.

En ik heb het misschien wel eens tegen sommige van u zo wel gezegd, maar ik zeg het ook hier hardop. Ik word daar ook op aangesproken. Niet alleen door de burgers van deze stad, maar ook de collega's en andere gemeentebestuurders tot ver buiten de stadsgrenzen. Ze vragen wel eens gebeurt daar van alles, daar bij jou in Nijmegen? Ik zeg zeker, maar het is in ieder geval niet zoals in jouw gemeente dat ze persoonlijk elkaar te lijf gaan. Ja, soms moet je wat direct zijn tegen wat, wat mensen. En ik beschouw het als een compliment als mensen zeggen. Ja, tuurlijk, jullie zijn ook met de inhoud bezig en er zijn meningsverschillen in de stad, maar we horen nooit over gerommel gedoe. Of het nou in de organisatie is, in het college van de Raad.

En ik hoop dat we dat uiteraard de komende vier jaar ook zou kunnen voortzetten. En heel belangrijk u staat er ook voor elkaar als het nodig is. U bent er ook uitstekend in geslaagd om diverse functies, gespreksronde voorzitter, commissies en presidium vanuit het algemeen raadsbelang in te vullen. De Raad die daar ook hun bijzondere bijdrage hebben geleverd, dank ik ook heel erg. En bijzonder, want dat is heel erg belangrijk. Dat is vaak echt het werk achter de schermen. Hoeveel uren worden er wel niet doorgebracht in het presidium? Dan overdrijf ik misschien wel een beetje als ik zeg over uren. Maar over al die jaren opgeteld komen we er wel aan, toch mevrouw Brand. En dat ziet niet iedereen, dat ziet bijna niemand. Maar het is wel hartstikke belangrijk werk. En dat geldt ook voor alle andere taken die u vervult. Dan richt ik me tot degenen die afscheid nemen en in persoon. Om te beginnen met Marieke Smit. Ik doe het in willekeurige volgorde. Dat had ik even erbij moeten zeggen, anders denkt zij nou eenmaal waarom word ik nou? Nee, ik. De gewoonte is vaak om te beginnen met degene die het kortst heeft gezeten en uiteindelijk het langst gezeten. Maar dat wijk ik vandaag voor een deel van af. Marieke, raadslid sinds 2018. Je gaf een stem aan inwoners die zichzelf minder goed kunnen laten horen.

En je zet je in bijzonder ook in voor de gelijkwaardigheid tussen mannen en vrouwen. En ook dat er een einde komt aan discriminatie en racisme. Je schreef onder andere een initiatiefvoorstel voor eerherstel aan Nijmeegse slachtoffers van heksenvervolging. Maar bovenal was je ook actief op het dossier Stedelijke ontwikkeling. Je zet je in voor een groenere stad en je was al jarenlang lid van de raadscommissie Grote Binnensteden. Stedelijke projecten. Ook was je lid van de regio Agendacommissie, Groene Metropoolregio en van het Presidium. En privé heeft het raadslidmaatschap mij al veel gebracht. En deze periode getrouwd met Maarten Bakker van de VVD. Dat weet de heer Bakker ook hoe zijn bijdrage zometeen geduid zal gaan worden.

Nou, Maartje Maas, raadslid sinds 22. Met een focus op duurzaamheid, kansengelijkheid en onderwijs. Maar daarnaast hield je ook zeker bezig met onderwerpen zoals klimaatadaptatie, luchtkwaliteit en niet te vergeten wateroverlast in Nijmegen West. En in jouw persoon gingen het zakelijke en vermakelijke behoorlijk hand in hand. Een raadslid wat duidelijk liet blijken als de voorzitter geen boodschap had aan verzetten van vergaderingen omdat één of ander voetbalclub iets had te vieren of te spelen. Jij liet dat wel blijken, maar je hebt het maar nooit over geduid, hoop ik. Louisa Tumiwa. Louise, je bent raadslid sinds 2022. Jouw werk speelde zich niet altijd in de spotlights af. Je was lid van de werkgeverscommissie en selecteerde vanuit die rol mede de nieuwe Nijmeegse ombudsman. En ook in jouw rol als volksvertegenwoordiger blonk je uit.

Dat blijkt ook wel het grote aantal voorkeurstemmen dat je kreeg. De goede gesprekken en de samenleving vanuit jouw grote netwerk. Dat was jouw kracht. Je zet je in voor laagdrempelige gemeentelijke communicatie in

begrijpelijke taal. Je stond voor een inclusieve stad en veel van jouw politiek handelen was daarop gericht. En daarin zagen collega-raadsleden jou als een echte verbinder. Lusanne Bouwmans. We behoren daar net al. Je was raadslid sinds 2018 en in deze periode ook fractievoorzitter. Zo stond je mede aan de wieg van het nog vigerende coalitieakkoord. Je hield je onder andere bezig met het duurzaam en groener maken van Nijmegen. Zo zorgde je onder andere voor de aanleg van vier Tiny Forest. En je vindt het belangrijk dat iedereen zo breed mogelijk opvoeding krijgt met kunst, muziek en natuur. En je was ook lid van de Commissie Geloofsbrief en je beleefde heel veel plezier als gespreksronde, voorzitter. Het waren niet altijd makkelijke jaren van jouw privé en je stopt nu ook als raadslid en fractievoorzitter. Zoekt meer rust en tijd voor familie. En dat gun ik je ook van harte. Ruud Sewpersad, raadslid, ook sinds 2022. Ruud begint me nu vorschend aan te kijken. In het dagelijks leven tandarts. En dat konden we ook niet missen, want dat liet hij ook wel blijken en het kon ook niet missen dat je een initiatiefvoorstel indiende voor de mondzorg voor de kwetsbaren en de samenleving. En Ruud zag ik heel vaak, want je hoefde maar naar een bioscoop te gaan en dan zag je die advertentie van hem met die prachtige blinkende witte tanden verschijnen. Waarop ik mezelf heb betrappt. Als ik hem de week erop zag dat ik toch ging kijken. Zijn die tanden ook echt nog zo wit?

Of was dat echt alleen maar voor die foto? Maar je was natuurlijk in alle ernst ook betrokken. Niet alleen bij de mondzorg, maar ook bij de ondernemers aan de Willemsweg heb je sterk voor gemaakt en je zorgde zeker voor een hele eigen inbreng in de in de Raad. En jouw relatie met Suriname wil ik zeker niet onbenoemd laten. Jeanette Exel, raadslid sinds 2022. Ook jouw hart ligt bij mensen die afhankelijk zijn van de gemeente, voor hun welzijn of voor hun zorgvoorzieningen. Je ging altijd mee met werkbezoeken, waardoor je meer kennis kon opdoen voor je raadswork en je passie, kennis en ervaring ook moeiteloos toe bij je moties en amendementen. Zo vroeg je aandacht voor zorgvuldige en tijdige besluitvorming rondom de Wmo, om goede monitoring van afgesproken verbetering in de dienstverlening en om gelijke kansen in het onderwijs.

En daarnaast was je ook altijd een vriendelijke en duidelijke gespreksronde, voorzitter. En dat zijn misschien wel de besten. Die zijn vriendelijk, maar ondertussen houden ze het strak aan de hand. En zo hoort dat. En met name de vragen half uurtjes leiden je deskundig, maar ook met oog voor het te bereiken resultaat. Ayse Terzi, raadslid sinds 22. Een bevlogen voorzitter van de agendacommissie MGR, de mede dankzij jouw inzet een regionale adviescommissie wordt in de nieuwe bestuursperiode. En je was ook nog lid van de auditcommissie. Je zette je in tegen de mismatch tussen ondernemers en mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. En samen met de PvdA en de SP heb je meerdere moties over dat thema ingediend. En jij vindt ook met een motie voor een grotere betrokkenheid van kleine lokale bedrijven bij de economische toekomst van de stad.

Erik Bender, kom ik dan bij. Ook raadslid sinds 2022. En wat jou kenmerkt is dat je altijd op zoek bent naar een praktische oplossing. Door jouw motie hoeven viervoeters die de binnenstad bezoeken nooit meer dorst te hebben. Ik moet nog dank uitspreken namens mijn beide viervoeters, hoewel wij nooit met ze de binnenstad inlopen. De afgelopen jaren zagen we veel bij de debatten rondom duurzaamheid, openbare orde en mobiliteit. En je zet die ook in voor de Griftdijk en de Prins Mauritssingel en sowieso Nijmegen-Noord. En dan Toon van Gent, raadslid sinds 2018. Toon is iemand die zelden zijn toon verheft, vaak als laatst het woord voert en dan met hele relativerende en doordachte bijdragen komt. Maar ook iemand met een uitzonderlijk brede belangstelling. Als je afgaat op alle moties die de afgelopen acht jaar hebt ingediend. Het variëren van betrokkenheid bij het beleid rondom drugs, laaggeletterdheid, armoedebeleid, geweld tegen vrouwen, mobiliteit, stedelijke ontwikkeling en ook nog eens voorzitter van de werkgeverscommissie van de Raad. Niet zichtbaar voor de buitenwereld, maar zeer gewaardeerd vanuit de raadsgriffie. Dit moest ik speciaal nog even namens de griffier melden bij deze en ik ondersteun dat uiteraard. Anders zou ik dat niet durven uitspreken. En daarmee ook bijvoorbeeld mede bepalen voor de aanstelling van de eerste gemeentelijke ombudsman in bijna 30 jaar.

Toon, dank ook voor de stijl waarop je alles hebt gedaan. Mika Kraft, vervolgens. In de Raad kwam als opvolger van Ammar Selman en je had een heel breed takenpakket waarop je zeer actief was. Je hield je bezig met de Wmo, het demonstratierecht, broedplaatsen beleid, inclusie en de opvang voor vluchtelingen en statushouders. Altijd goed voorbereid, betrokken en buitengewoon prettig in de omgang. En daarnaast was je ook regelmatig aanwezig

bij het ontvangen van leerlingen tijdens bezoeken aan de raadszaal. Iets wat je met veel plezier deed en dat was ook heel erg te zien. Dan Maarten Bakker. Ja, ik heb er al iets over gezegd, maar ik ga toch wat meer zeggen, want het zou erg zijn om iemand alleen maar te zien in relatie tot een ander, toch? Raadslid sinds 2018 en sinds 2022 ook fractievoorzitter en lid van het presidium.

En degenen die Maarten Bakker hebben meegemaakt in het presidium kunnen altijd verhalen als we volledig zijn. Een voorbeeld van dit is iemand die rol scheiding tot in de puntjes doorvoert. Zelfs zodanig scherp dat we soms niet in de gaten hadden dat hij die rollen had gescheiden. Maar heel erg goed in staat om te zeggen dit is wat de fractie wil. En dit is wat ik hier in mijn rol als raadslid en bewaker van ons allen allemaal vind. En een focus op efficiënt vergaderen en gelijk speelveld voor iedereen. In de debatten op en dat was dus niet een presidium, want dat debatteren we uiteraard niet. Stond je er vier anderen te woord. En dat terwijl jouw standpunten niet altijd breed omarmd werden. Als voorbeelden. Als voorzitter van gespreksronde was je een toonbeeld van rust en scherpheid. En zelfs met de coalitie kun je goed overweg.

En het bijzonder noem ik natuurlijk Marieke Smit, dat spreekt. Er wordt gelachen vanuit de overzijde, dus dat klopt toch weer. Dat brengt me bij Bart Salemans. Raadslid, ook sinds 2022, met voortdurende oog voor de dieren in Nijmegen. Maar als raadslid keek je, en zo hoort het natuurlijk ook veel breder. Met name ook naar de sociale kant van de samenleving. Zo trok je met andere fracties op voor de gezondheid van de jeugd, de Wmo zorg en buurtteams, de preventie van overgewicht van kinderen, ontbijtjes van kinderen en noem maar op. En je was ook erg betrokken en had daar ook heel veel plezier aan bij schoolbezoeken en de jongerenraad. Dat brengt me bij Peter van Doorn. Ik merk dat de spreekvolgorde zo is dat ik me toch af en toe kan draaien. Dat is wel fijn. Raadslid sinds 2018 en in de tweede periode maar liefst drie keer gewisseld van partij. Ja, je drukt. Ja, gewisseld. Maar goed, kunnen we het straks over hebben. Je drukt een stempel op het participatiebeleid en jouw bijdrage in de Raad konden wel scherpe randjes hebben, al heb ik die persoonlijk nooit zo gevoeld, want jij wist dat ook wel te paren aan een heel mooi gevoel voor humor. En na afloop dronk je ook weer graag een drankje met politieke tegenstanders en een uitstekend gespreksronde voorzitter en een gedegen plaatsvervangend voorzitter van de auditcommissie. Biljana Markovic, raadslid sinds 2019 een betrokken raadslid was en ben je met veel energie. Je zet je vooral ook in voor leefbare wijken, sport en speelruimte, participatie van bewoners en bescherming van groen in de stad.

Het initiatiefvoorstel van de SP Nijmegen speelt gezond en sociaal. Dat kwam van jouw hand en daarin riep je op voor meer speelruimte voor jong en oud. En ook jij was lid van het presidium. Dank daarvoor. Breng me bij Eric Verschuren. Raadslid sinds 2023. Ik denk dat er maar weinig raadsleden zijn die zich in zo een korte tijd zo goed in hun onderwerp hebben verdiept als jij. Je wilde altijd overal het waarom van begrijpen en de rode draden herkennen. En je hebt dat ook weten vol te houden. Dat is een eigenschap die veel beginnende politici hebben en dan wordt dat soms wat minder. Maar je hebt dat weten vol te houden. Vanuit je achtergrond als huisarts zette je ook in voor een gezonde leefomgeving, maar ook voor dienstverlening, de menselijke maat en financiële bestaanszekerheid. Toegankelijkheid van de gemeente ging jou aan het hart.

Je startte een maandelijks wijkspreekuur voor waar inwoners met je in gesprek konden over onderwerpen die in de gemeenteraad speelden. Marjolein Mijling, sinds 2016 actief in de Nijmeegse politiek en sinds 2018 als raadslid bij het CDA en sinds 22 ook als fractievoorzitter. Je zet hier onder andere in voor gratis groente en fruit voor mensen met een kleine portemonnee. Maar je was ook een vaste waarde op alle beleidskeuzes rondom de Wmo. Je was een prima gespreksronde voorzitter, waarbij de inspraak voor jou een speciaal plekje had, weet ik. Vriendelijk, duidelijk en kwam voor de mensen op. En af en toe was je ook zichtbaar geraakt, ook hier in debatten. Sanne Buursink, raadslid sinds 22, met een duidelijke focus op ondernemers, economie en leefbare wijken. Een krachtige inbreng heb je geleverd bij de gebiedsvisie van de Winkelsteeg. En je vroeg ook aandacht voor verkeersoverlast, afval en fietsproblemen in het centrum.

Onverstoorbaar in debatten en niet van je stuk te krijgen. En als lid van de auditcommissie leverde je een belangrijke bijdrage aan de aanbestedingsprocedure van de accountant en aan de werving van nieuwe leden van de Rekenkamer. Jasmijn de Vries Kraaijeveld is dus niet aanwezig, maar ik wil toch een paar woorden zeggen. Als

raadslid begon in 22, bij de fractie van GroenLinks, maar ging uiteindelijk verder als éénmansfractie en zij zet zich onder andere in voor klimaat, stadsontwikkeling, mannen emancipatie en maatschappelijke kwesties rond mentale gezondheid. En dankzij haar technische vragen werden termieten plaag tijdig aangepakt. Dat kan ook nog gebeuren. Dat brengt me bij Jeanette Geers. Eveneens raadslid sinds 22 en ik mag wel zeggen een bezige bij. Je zet hier onder andere in voor thuisflat voor ouderen en zorg buurthuizen. Je stelt de vragen rondom jeugdzorg en Wmo, met nadruk op het beschermen van kwetsbare groepen tegen bezuinigingen. En ook zet je in voor het woonfonds en voor sociale huur. Je was daarnaast een uitstekend en trouw lid van de auditcommissie met een kritische en constructieve feedback. En ten slotte brengt me dat bij April Ranshuijsen. April is raadslid sinds 2014. 12 jaar dus, waarvan ook een periode als fractievoorzitter. April is het enige raadslid wat voorafgaand aan deze raadsvergadering mij een appje stuurde om me wat gerust te stellen, omdat het toch wel een spannende avond was. Ik moet zeggen, op dat moment was ik net een stukje zalm aan het verorberen als dat mag. Maar ik had nog de tegenwoordigheid van geest om je te bedanken en jou uiteraard ook een mooie avond toe te wensen.

April staat op de barricade voor een stad waar iedereen gelijkwaardig kan meedoen, maar ook voor een groene stad en een gezonde leefomgeving. Zo schreef je een initiatiefvoorstel over groenblauwe beweegroutes. In behoorlijk wat moties zette je mening om een concrete en heldere opdracht en aanbevelingen aan het college. En dat er dan soms zuur schuurt tussen realisatie van <insecten> en je eigen principes, heb je zelf ook ondervonden bij de discussie over een inclusieve brug over de Waalhaven. Minstens zo belangrijk vond je het ook om jouw kennis te delen en adviezen met collega-raadsleden, college en ambtenaren. Je bood ook altijd tips en een luisterend oor voor beginnende voorzitters. En dus ook voor voorzitters die al wat langer rondliepen, zoals je net heeft gehoord. En je haalde daar veel voldoening uit en zo heb je ook echt menig een op weg geholpen. Alle lof voor de manier waarop jij het raadslidmaatschap hebt ingevuld.

En het is me dan ook een grote eer en genoegen om je te kunnen mededelen dat het Zijne Majesteit, de Koning heeft behaagd om je te benoemen tot lid in de Orde van Oranje-Nassau. Van harte gefeliciteerd! Geef haar een warm applaus en ondertussen kun je hier even heenkomen. Dank je wel. Lukt het? Oh ja. Ik was je even kwijt. Kom, we gaan we gaan je even in het zonnetje zetten. Nou dat klopt. Ja, leg hem alvast hier neer. Nou, je hebt een prachtige jasje uitgetrokken. Heel mooi. Nou, krijg ik een knuffel? Jazeker. Ja. Dat mag ik zo hier<...>. Ja, je mag zo hier spreken. Maar voordat dat gebeurt. Nee, uiteraard krijgt. Iedereen mag natuurlijk nog wat zeggen. Maar eerst ga ik, de nestor van de Raad. Ja, even nadenken, dat is Paul Eigenhuijsen, al zins een tijdje, hè? En hem ga ik vragen om de Raad toe te spreken. Hij heeft vijf minuten gekregen. Nee hoor, het zal vast goed komen. En daarna mogen uiteraard iedereen die afscheid nemen ook nog even kort het woord voeren. Maar eerst is het woord aan uw nestor.

Naam spreker 4: De heer Eigenhuijsen (Raadslid Stadspartij Nijmegen)

Dank u wel, voorzitter. Ja. Kwam het onverwacht? Nee, dit kwam dit kwam zeker niet onverwacht. Nee, sterker nog, dit is de eerste keer dat ik deze speech mag houden. Maar de vierde keer dat ik bij een afscheid van de Raad ben en bij dit soort afscheid afscheid mag je als nestor de Raad van de vertrekkende raadsleden toespreken. En dat kun je gewoon voorbereiden. Dan kun je gewoon in je. In januari zijn de kandidatenlijsten bekend. Dan weet je gewoon wie niet meer kandidaat is. Maart, een aantal mensen zijn geen kandidaat, dus kun je een verhaaltje voor klaarmaken. Daarnaast zie je ook welke kandidaten er op niet verkiesbare plekken zijn. Ook daar kun je een praatje van maken. Quirijn bijvoorbeeld. Dus voor die mensen kun je keurig een praatje voorbereiden. Het lastigste is voor de mensen die verkiesbaar stonden en het niet gehaald hebben. Maar uiteindelijk heb ik daar ook een week de tijd voor gehad. Zoals gezegd, ik heb een aantal van dit soort momenten meegemaakt met wisselend succes, laten we maar zeggen. En ik heb besloten om het iets anders te gaan doen. Ik heb nagedacht over wat ieder raadslid heeft betekent voor de Raad en voor de stad. En daar heb ik een liedje bij gezocht. Ik zal eens vertellen welk liedje ik passend vind bij welk raadslid en waarom. Ik zal ook een stukje laten horen. En ja, dit is enkel en alleen een keuze voor mij. En dat doe ik in volstrekt willekeurige volgorde. Bart, jij bent nummer één. Het nummer wat ik voor jou gekozen heb draait om volharding, frustratie, in actie omzetten, iets doorzetten.

Precies wat past bij iemand die strijdt tegen onrecht, tegenover strijd tegen onrecht, tegenover mens, dier en aarde. De energie en gedrevenheid passen bij een politicus die zich niet laat afleiden door systemen, maar door blijft duwen voor wat juist is. "Bleed It Out" van Linkin Park. Kan je horen? Maartje, volstrekt willekeurige volgorde. We hebben het vaak over dit moment gehad. Ik geloof zelfs dat ik heb gehoord dat je het spannend vindt. Ik, die iets over jou zou gaan zeggen. Meestal in de kroeg, <maar je weet dat>. Meestal kan ik me dan ook niet meer herinneren. Mijn eerste idee was dit nummer. Het was mijn eerste idee. Dat gaat hem niet worden. Maar dat is hem dus niet geworden. Wat jij hebt betekent voor de Raad significant. Jij geeft altijd je mening.

Of men dat nu leuk vindt of niet. En ja, soms vond ik dat niet leuk. Het lied dat ik bij jou vind passen is deze. Komt hij. Mag ik wel een verduidelijkende vraag stellen over? Zeker. Jasmijn. Ja, ze is er niet. Ik heb ook voor haar een liedje gekozen. Ik heb er gekozen voor een lied over kracht, zelfstandigheid en lef. Passend bij iemand die haar zetel behoudt en zelfstandig doorgaat. Ik had voor haar gekozen. Deze. Peter. Ja, we hebben best een lange tijd samen veel gedeeld toen we samen fractiekamer deelden. Eigenlijk ben jij degene die mij een zetje richting Stadspartij hebt gegeven. Ik heb je leren kennen als een eigenwijs en vasthoudend persoon die volledig zijn eigen gang gaat. Dus dit is jouw nummer. April! Wij ook wij lopen al wat jaartjes samen mee. Ik ben net iets eerder begonnen als fractievolger, maar het nummer dat ik heb gekozen gaat over innerlijke kracht, volhouden en doorgaan ondanks barrières. Precies wat je politieke werk en levensverhaal kenmerkt. Het straalt veerkracht uit. Iedereen gelijkwaardig laten meedoen is je missie. En eerlijk, iemand die wereldkampioen rolstoelhockey was en nu barrières in de stad weghaalt, is gewoon een stappen vol. Marieke. Ja, waar moet ik beginnen? Of beter waar moet ik eindigen? Ontstoppen is ook voor jou van toepassing. Dit hele idee van holistisch zoeken bij een persoon is eigenlijk bij jou begonnen. De vastberadenheid en volharding die jij tentoonstelt in je portefeuilles is ongekend en altijd gericht op resultaat. Bij jou past maar één liedje. Eén liedje dat staat voor de vele dossiers die je hebt opgepakt. Die laat ik even uitdraaien. Snappen wij wel, hè? Kan deze wat later op de avond gedraaid worden?

Maar het staat dus echt voor jouw dossier, voor je inzet, voor de voor die eerst eik, onder andere Maarten, ook voor jou hoefde ik niet heel erg lang na te denken. Nee, een liberaal in hart en nieren met het hart op de juiste plek, maar zeker geen doorsnee VVD'er. Sterker, de iconische foto van jou met jullie hond in Café Faber deed meerdere mensen twijfelen of je nu wel bij de juiste partij zat. Nou mensen, dat zit hij helaas. Ik heb dus gekozen voor een buiten beentje in de muziek met een lofzang op de natuur. Je grote liefdes, zoals je in de laatste raadsvergadering verklaarde. Louisa, spannend, hè? Anti-racisme, bevrijding en grenzen doorbreken de thema's waar jij je politiek voor inzet. Je hebt sterke drive voor representatie, inclusie en het zichtbaar maken van groepen die te weinig gehoord worden. Met je roots als activist, onder meer een studentenvakbond en centrale zeggenschap, heb ik gekozen voor dit nummer.

Ruud, ook bij jou kwam er eigenlijk meteen een liedje bij me op. Een voor de hand liggend liedje. Maar ook dat is hem niet geworden. Want dit lied doet je geen recht. We hebben altijd samen een beetje een afstand gehad. Tot het moment dat ik me bij jullie aansloot. Toen gingen de deuren open en toen mijn dochter besloot om naar Suriname te gaan, gingen de deuren nog verder open. Wat veel mensen niet weten is dat jij in Suriname bent opgegroeid en een gezondheidsproject in Suriname ondersteunt. Je ademt Surinaamse energie, ritme en trots. Het nummer dat ik heb uitgezocht is vrolijk, sterk en verbindend in tune die bij je leven past. Video is niet beschikbaar. De single man. Hij doet het niet. Wat moet je voor die paal? Want dat zingen we. Blaka roscoe, had ik voor jou. Blaka roscoe, had ik voor jou. Ik ga zo nog even kijken of ik hem.

Doe het niet. Sorry Ruud. Ik kan hem niet zingen. Blaka Roscoe. Nee, blaka roscoe. Lusanne. Ik ga het niet zo heel veel zeggen voor jou. Ik maak een diepe buiging voor jou waar jij de afgelopen vier jaar hebt meegemaakt. Ik kan niet meer als een diepe buiging voor je maken. Het nummer dat ik voor jou gekozen heb zal niet algemeen bekend zijn, maar past als gegoten. Want wat zul jij vaak gedacht hebben? En mensen, bekijk die clip. Hij staat gewoon op YouTube. Bekijk die clip. Toon. Soms heb je mensen nodig die de achtergrond draaiend houden. Die weten wanneer je gas moet geven, wanneer je moet afremmen. Wanneer het tijd is voor steun en vooral wanneer niet. Die de lijntjes vasthouden en ervoor zorgen dat ze niet in de knoop komen. Die soms kiest voor samenwerken en soms ook bewust niet. Dat is Toon en ook daar past maar één nummer bij. Kenny Rogers, The Gambler. Erik. Erik,

Erik. Ik heb gekozen voor een lied dat draait om zorg, compassie, heling en een betere wereld creëren. Precies wat jij als huisarts en als raadslid centraal stelt. De boodschap van het lied sluit aan bij je inzet voor mentale gezondheid, fysieke gezondheid en een gezonde leefomgeving. Het legt de nadruk op dicht bij mensen staan en luisteren. Dat wat je wilt bereiken met je werk, spreekuur en je wens om politiek toegankelijk te maken. Het wordt steeds spannender. Biljana, bij jou heb ik gekozen voor een lied over volk, solidariteit, verandering en de kracht van gewone mensen.

Precies waar jij je jaren voor inzet. Strijdlustig en hoopvol. Passend bij iemand die opkomt voor bewoners, tegen onrecht, tegen overlast en voor een sociale stad. Spannend. Ja. Jeanette, die Jeanette, jij komt nog. Met je achtergrond in geschiedenis, maatschappijleer, jeugdzorg, sociale werkvoorziening en onderwijs zocht ik naar een nummer over gelijkwaardigheid en de kracht van gewone mensen. Sterk passend bij je SP kernwaarden. Ik ben hierop uitgekomen. Zeker weten. Ik zie dat ik me druk moet maken over de spreektijd, geloof ik. Heb jij even geluk, vanavond. Even kijken. Waar was ik gebleven? Ik heb de tijd, hè? Ja. Ja. Mijn grapje doet het niet. Helaas. Sanne. Sanne, voor jou zocht ik een nummer dat daadkracht, tempo en lef uitstraalt. Precies passend bij je stijl als VVD-raadslid die direct economie en ondernemerschap centraal stelt, zet. Ik ben bij een nummer uitgekomen dat ijshockeyteams wereldwijd gebruiken als opkomst of powerplay muziek, vanwege de enorme energie en adrenaline. Ik vond het passend bij je. Ja.

Naam spreker 5: De heer Onbekend (Audio)

De extra spreektijd in deze besluitronde voor de heer Eigenhuijsen bedraagt ten minste vijf minuten en moet u aangeboden door de voorzitter van de gemeenteraad.

Naam spreker 4: De heer Eigenhuijsen (Raadslid Stadspartij Nijmegen)

Dank u wel, voorzitter.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Al, dat gaat buiten mijn om.

Naam spreker 4: De heer Eigenhuijsen (Raadslid Stadspartij Nijmegen)

Is toch wel aardig dat je altijd strijd om je spreektijd en gewoon gratis vijf minuten krijgt. Hartstikke mooi. Marjolein, deze was lastig al. Ik zocht een nummer dat warm, persoonlijk en verbindend is. Zoals je geopolitieke ster portefeuilles en het onderling contact hebt met vele collega's. Maar tegelijkertijd moest het nummer ook stevig zijn qua toon en qua geluid. Ik ben uiteindelijk uitgekomen bij een nummer dat ook nog aansluit bij je grote passie. Dierenfotografie. Een krachtige boodschap over gelijkwaardigheid, representatie en jezelf mogen zijn. Raak voor iemand die gelijke kansen centraal stelt. Je staat bekend als iemand die laagdrempelig, sociaal en inhoudelijk sterk opereert met veel aandacht voor een systeem dat werkt voor mensen en eerlijke kansen. Je spreekt je geregeld uit over toegankelijkheid en inclusie. Mijn keuze voor jou. Jeannette, er zijn voor een ander met een tekst die spreekt over troost, nabijheid, steun en menselijkheid. Allemaal waarden die je belichaamt in je inzet voor ouderen, welzijn en zorg. Een nummer dat past bij je stijl. Zacht en krachtig, betrouwbaar, betrokken en nabij. Erik, de titel van je nummer alleen al raakt precies wat jij vertegenwoordigt. Iemand die zich lokaal inzet voor echte mensen in plaats van grote landelijke politieke verhalen. Warm, herkenbaar, menselijk en gaat over betekenisvol zijn in je eigen gemeenschap. De toon is bescheiden, maar krachtig.

Net als je politieke stijl die draait om doen wat nodig is voor de stad. Zonder poeha. Dire Straits Local Hero. Je hoeft niet te wachten of ze gaan zingen. Past ook wel bij jou. En last but not least Mika. Een nummer met een visie op een rechtvaardige wereld. Mika strijdt tegen uitsluiting, ongelijkheid en discriminatie. Vrede, vrijheid, menselijkheid en verbondenheid. Dezelfde kernwaarde die Mika in de Raad verdedigt. Hij zet zich sterk in voor democratie, demonstratierecht en veiligheid van activisten. Het is een anthem voor hoop en samenleven. Misschien iets te groot, maar ik vond het bij je passen. Voorzitter, 20 raadsleden nemen afscheid. Een

meerderheid. Allemaal met het hart op de juiste plek en allemaal met een hart voor de stad. Ik heb dit praatje mogen doen als nestor van de Raad namens de Raad. Ik spreek dus ook niet namens de stad, maar gewoon als collega. Ik heb voor jullie allemaal een klein cadeautje, een mooi tegeltje met een foto van onze werkplek en op de achtergrond de QR-code van het liedje dat ik jullie voor jullie heb uitgezocht. Namens al jullie collega's, dank jullie wel voor jullie enorme inzet.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Ja. Ja. Ja, nee, als u dat gaat doen, dan gaan we rustig verder. Komt vast van vast. Komt vast goed. Ja, dank meneer Eigenhuijsen en voor deze prachtige bijdrage. Volgende keer mag u wel een groter device van de gemeente even lenen om te kunnen schakelen. Het is bewonderenswaardig hoe u zich doorheen sloeg. Er zouden mensen hier zijn, waaronder ikzelf, die al bij het eerste liedje hadden gestopt. Maar hartstikke mooie originele bijdrage ook. Ik wacht even dat de heer Eigenhuijsen alles heeft uitgegeven, want daarna. Ja, maar dat is wat vervelend als mensen gaan spreken. Ik loop rond en ik kom straks nog op iemand die hier jarenlang deze raad heeft ondersteund. Ik wist niet dat jij zijn vervanger zou gaan worden, maar dat terzijde. Nee, want er is uiteraard gelegenheid voor degenen die afscheid nemen om nog woord te spreken. En mevrouw Ranshuijsen heeft verzocht om hier voor te favoriete sprekers geef ik de gelegenheid om naar voren te komen, terwijl de laatste worden rondgedeeld. Krijgen wij er ook één of zo dat? Ik ben benieuwd wat voor liet ik <...>. Dan geef ik graag het woord aan mevrouw April Ranshuijsen. Ik begrijp dat. Ja, Mika. Ja, Mika heeft ook mooie liedjes gegeven. Maar er is een andere Mika. Ja, ja, ja. Er wordt even nog ingegrepen of oh, daar ligt nog lig. Ik heb de indruk dat alle tegeltjeswijsheden verspreid zijn. Hartstikke mooi, mevrouw Ranshuijsen, nu ga ik u toch echt het woord geven.

Naam spreker 6: Mevrouw Ranshuijsen (Raadslid GroenLinks)

Ja, dank u wel, voorzitter. Een journalist van De Gelderlander, die vroeg mij onlangs, 14 jaar in de politiek. Dat is wel lange tijd, maar als je nou terugkijkt, heb je dan ook echt iets bereikt? Ja, natuurlijk hebben we als raad de stad samen mooier gemaakt. Maar als ik naar mijn eigen drijfveer kijk, is er één thema dat een rode draad vormt in de afgelopen 14 jaar. Een inclusieve stad en toegankelijkheid. Toen ik in 2012 begon, kreeg ik nog reacties als "we hebben hier toch alles goed geregeld" of "we hebben toch de Wmo"? Ik schrok me echt wezenloos. Want gelijkwaardig mee kunnen doen gaat over veel meer dan het krijgen van een rolstoel of huishoudelijke hulp. En vanaf dat moment heb ik werkelijk honderden keren uitgelegd dat iemand misschien een beperking heeft, maar dat de manier waarop wij de samenleving inrichten, bepaalt of iemand ook echt beperkt wordt. In 2014, als kersvers raadslid schreef ik een persbericht over de belabberde toegankelijkheid van het toen net vernieuwde Plein 44. Een dag later stond de voltallige lokale, regionale en de landelijke pers op het plein. Het bleek de aftrap van een missie van tien jaar, waarin ik me elk debat een stapje verder kwam. En inmiddels heeft Nijmegen of is in Nijmegen toegankelijkheid geen extraatje meer achteraf, maar een harde toets aan het begin van alles wat we doen. In 2018 kregen we het als GroenLinks voor elkaar om ruim één miljoen euro in de onderhandelingen vrij te maken voor het verbeteren van de openbare ruimte en het uitvoeren van de lokale inclusie agenda. Maar het mooiste was het omslagpunt zo rond 2020, toen collega's van allerlei verschillende partijen mij begonnen te bellen. Steeds vaker. Ik heb een suggestie. Ik heb een voorstel over toegankelijkheid of het VN-verdrag handicap. Vind je het goed omdat wij daar iets mee gaan doen? Ik. je kon me niet blijer maken. Dus op de vraag van de journalist is mijn antwoord. Ik heb toegankelijkheid en het VN-Verdrag voor de rechten van mensen met een beperking in Nijmegen echt op de kaart gezet op de politieke kaart. En nu, lieve collega's, is het aan jullie om dit voort te zetten. Om scherp te blijven en altijd de mensen mee te blijven nemen om wie het werkelijk gaat. Maar dit heb ik natuurlijk niet alleen kunnen bereiken. Na 14 jaar zijn er echt veel te veel mensen om op te noemen om te bedanken, maar er zijn een aantal die ik er even uit wil lichten. Veel dank aan de griffie voor jullie waardevolle ondersteuning en de fijne samenwerking. En ik heb jullie vanmiddag al op de griffie kamer even een speech gegeven vanwege deze spreektijd. Even persoonlijk en een cadeautje. Nogmaals veel dank. Ook natuurlijk de facilitaire dienst, de catering en huismeester Pieter in het bijzonder. Jullie stonden altijd klaar, al die jaren.

Dank je wel Pieter. En natuurlijk dank aan al mijn collega's uit alle verschillende raden en ook de GroenLinks-fracties, vier fracties die ik heb mogen meemaken. En twee mensen wil ik er toch even speciaal uitlichten.

Noël, jij werd in 2012 mijn mentor in de fractie toen ik als fractievolger begon, en je daagde me uit om steeds meer uit mezelf te halen als raadslid, als lijsttrekker, fractievoorzitter en ook als kandidaat voor de Tweede Kamer. Jij maakte altijd tijd om te sparren en stond klaar met een kop koffie, maar ook spontaan met een bord eten voor de deur, toen mijn gezondheid het liet afweten. Dank je wel daarvoor. En Harriët, in jouw tijd als wethouder en de mijne als fractievoorzitter hebben we de nodige uitdagingen gehad. We hebben soms flink geknald, maar we zijn er altijd samen uitgekomen. Veel dank voor je enorme steun en onze bijzondere vriendschap. En tot slot natuurlijk mijn vrienden. Deel je ook in de zaal. En in het bijzonder mijn vader. Heel bijzonder dat je er bent. En dank voor je steun en geloof in mij. Lieve collega's, ik wens jullie heel veel wijsheid toe, maar ook een mooie jaren van met zijn allen en we gaan elkaar vast nog wel zien. Dank je wel.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank u wel. De volgende die ik het woord ga geven is Ayse Terzi. Dit is weer een geheel willekeurige volgorde. Ja, dat dat zo gaat dat.

Naam spreker 7: Mevrouw Terzi (Raadslid GroenLinks)

Oké, dank voorzitter. Nou, zo onvoorbereid als dat ik ben, wil ik vandaag graag afscheid nemen van iedereen hier. Vier jaar geleden kwam ik in de Raad. En dat was omdat ik ook een steentje wilde, ook wilde bijdragen aan gelijkwaardigheid. Want gelijkwaardigheid, daar is niemand op tegen. Behalve als het iets kost. En gelijkwaardigheid heeft geen prijskaartje. En wat ik hier in deze raad heb meegemaakt en wat ik vooral wil meenemen, is de lef die ik heb gezien. Lef bij fracties. Lef bij bestuurders. Geen prestigeproject van Noël Vergunst, maar lef om één miljoen of meerdere miljoenen uit te geven voor mensen die mindervalide zijn. Dat ga ik meenemen. Ik heb mijn tijd hier enorm gewaardeerd en ik wil iedereen enorm bedanken. Dank je wel.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank je wel. Biljana Markovic.

Naam spreker 8: Mevrouw Markovic (Raadslid SP)

Dank u wel, voorzitter. Ja, nu is het dan zo. De afscheidsspeech. Eentje waar ik eigenlijk vorig jaar december al over begon, van goh, wat ga ik allemaal vertellen? Met welke laatste woorden ga ik eindigen? Maar laat ik eerst beginnen met excuses. En vooral aan mijn twee lieve dochters. Die mij te vaak hebben moeten missen. Juist op momenten dat ik er had moeten zijn. Met aandacht, rust en een luisterend oor. En dat is ook wel een reden waarom ik nu zo emotioneel wordt. Want waar was ik aan begonnen? Ik was net gescheiden. Ik probeerde mijn leven opnieuw op te bouwen. Ik werkte toen nog bij Humanitas als trainer. Was actief in de OR, croste en van hot naar her. En tussen de raadsbezoeken ging ik vaak naar huis om snel nog avond eten te koken. En velen van jullie wisten dat niet. Uiteindelijk vonden we een manier thuis. Met hulp van familie.

En voor Jasper. En dank jullie wel. Love you. Ze zit op het op de tribune. In 2017 begon ik aan een cursus lokale politiek. Ik wilde de Raad in, want als socialist wil ik opkomen voor mensen die voor wie welvaart, welzijn of krachtig in het leven staan niet vanzelfsprekend is. En solidariteit is voor mij geen woord, maar een opdracht. Gevoed door mijn eigen ervaringen. Ik herinner me nog een uitspraak uit de cursus "De wereld ga je niet veranderen en je bereikt weinig". En er is een neiging om veel tijd te besteden. Een uitspraak die me toen deden fronsen en met ongeloof aanhoorde. Het klonk ook best cynisch, maar acht jaar later weet ik het. Daar zit waarheid in. Want de wereld verandert niet vanzelf, maar lokaal kan het wel. Door samen te werken, door bewoners serieus te nemen. Door zichtbaar te zijn in de wijken. Daar zit de kracht en dat geeft energie.

Het geeft vertrouwen dat verandering niet alleen nodig is, maar ook echt kan. Maar daarbij maakt het ook uit waar je zit in de Raad. En welke toon wordt er gezet en in welke hoek word je gedreven? Zit je in een coalitie of in

de oppositie? Gaat het om gunnen of misgunnen. Om links of rechts? Ik ben en blijf een socialist. Ik geloof in waardigheid, solidariteit en samen de strijd aangaan voor wat beter moet. Die bereidheid om te knokken is er nog altijd, maar ik kies er vooral voor om dat niet langer vanuit de gemeenteraad te doen. Het kost te veel tijd en energie, naast mijn gezinsleven en mijn huidige baan bij Kinderhulp. In plaats daarvan kies ik ervoor om de komende tijd toe te werken naar een andere balans met eerste prioriteit rust en evenwicht in mijn thuissituatie. En tegelijk kies ik ervoor om mijn inzet en invloed op een andere manier voort te zetten. Want geen enkel kind mag opgroeien in armoede, ook niet in Nijmegen. Dus ik zet mijn strijd voort bij Kinderhulp. En tot slot wil ik iedereen bedanken voor de samenwerking. Ik wens nieuwe raadsleden veel wijsheid, moed en compassie toe. En ondanks mijn grote teleurstelling in onze uitkomst van de SP. En ook de toetreding van andere partijen, roep ik u allen op te werken aan een solidair, sociaal en vooral een links Nijmegen waar iedereen meetelt.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank, dank u wel. Dan geef ik het woord aan Jeannette Geers. Iedereen had aangegeven wel iets willen zeggen, dus het kan niet echt een verrassing zijn. Ja, die is volstrekt willekeurig, maar zo kent u mij volstrekt willekeurig. Dus ja.

Naam spreker 10: Mevrouw Geers (Raadslid SP)

Ik heb ook iets voorbereid. Ik heb het helemaal uitgeschreven. Daar is mijn fractie heel erg blij mee. En ik ga u. En ik ga u niet vertellen hoeveel minuten het dan is. Nee, dat is niet handig. Terugkijkend op de afgelopen raadsperiode van vier jaar, zie ik een kleine gemeenschap die een afspiegeling vormde van de samenleving. Niets menselijks is ons vreemd. En dan de theoretische werkelijkheid, uitgewerkt in een collegeakkoord. Moties en amendementen. Deze theoretische werkelijkheid bleek in de praktijk van alledag toch niet helemaal of helemaal niet te werken of met onbedoelde bijwerkingen. Mijn intentie om af te willen wijken van ingesleten paden in doen en denken botste regelmatig tegen wet en regels. Soms in mijn ogen ongeschreven het heurt niet of daar gaan we niet over. Bij haar team sluiting door RIBW of een over het hoofd gezien addendum. Denk sluiting basisschool De Driemaster. Wat niet terug te draaien was. Hoezo niet, zou je denken.

De Driemaster en haar team zijn verdronken. Dank voor de spiegel die de Onafhankelijke Rekenkamer en sinds een jaar ook de Nijmeegse ombudsman ons voorhield en zal voorhouden. En ja, dat is wel schrikken. Grote dank aan de griffie in hun steun, hun geduld, kennis en kunde om alles in goede banen te leiden en ons raadsleden voor te grote blunders te behoeden. Dank aan al de ambtenaren die, ook al wisten wij als raad dat de werkdruk hoog voor hen is. We ook de SP ze toch bleven overspoelen met technische en artikel 39 aanvragen. Een tip is om technische vragen en antwoorden standaard te delen met andere fracties. Effectiever en tijdbesparend.

De artikel 39 aanvragen belangrijk en nuttig voor agenderen blootleggen, maar soms ook wel ingegeven door de waan van de dag. Met veel plezier mijn deelname aan de auditcommissie. Coens Kroketten en de accountants die ons verrijkte met hun kennis en adviezen. En natuurlijk ook dank aan onze inwoners en organisaties die van zich lieten horen gevraagd en ongevraagd. Even wat kleine hoogte of dieptepunten. Een spreekbeurt van een raadslid die blijkbaar volledig van slag raakte toen een resterende zeven minuten spreektijd tegen het einde van een besluit ronde. De wijzers van de klok gingen al richting middernacht. Hij deelde vervolgens met de Raad zijn dilemma over kamperen en verblijven in een tent of huisje. Zijn voorkeur ging natuurlijk uit naar huisje. En ja, hoe bewaar je dan de lieve vrede thuis? Zo werden we gegijzeld. Wij met hoge nood en dorstig. Bitterballen humor ten koste van anderen. Roerend vond ik de betrokkenheid bij agendapunt Merlijn en de blijkbaar fantastische herinneringen van een aantal raadsleden. Zelf dacht ik dat mijn eigen bezoeken aan Merlijn van wat langer her. Dat sommige herinneringen beter in nevelen gehuld kunnen blijven. Dit ook omdat tijdens een rookpauze een fractie volgen mij toevertrouwde dat ze dacht dat ik altijd braaf heb geleefd en ik dit natuurlijk volmondig beaamde. En onvergetelijk. Een ingediende motie speciale watertappunten voor honden in de stad. Plaatsvervangende schaamte, ook vanwege de discussie over wel of niet steunen van deze motie, omdat de SP anders als hondenhaters te boek zouden gaan staan. Ik vermoed dat zelfs Obelix bij deze motie rare jongens

dachten. Verbazingwekkend vond ik de opwinding die ontstond bij agendapunten over de toekomst van de tippelzone. Of heel recent het reclamebord bij Triavium over vriendinnen Avond en < Puck Em > erin vele, vele belangstellenden. Het was hot met spetterende standpunten. Geluideert met inlevingsvermogen en verbeelding. Ik heb genoten. En dan. Ik ben bijna klaar. Een motie van treurnis.

Ik wist niet dat er zoiets bestond. Het klonk als, moeder is niet boos. Ze is verdrietig. Voor degene die denken, we gaan haar niet meer zien. Ik ben een groot fan geworden van inspreken. Ja. Drie minuten lang zonder onderbrekingen, zienswijzen naar voren brengen tijdens politieke avonden om zo te blijven strijden voor een super sociale, rechtvaardige, solidaire stad in een gezonde leefomgeving. Te beginnen met de theeschenkerij in het Goffert. Ik wens de komende raad heel veel wijsheid. Visie zonder bubbels en moed. Dank u wel.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank je wel. Dank u wel Louisa Tumiwa.

Naam spreker 11: Mevrouw Tumiwa (Raadslid GroenLinks)

Dank, voorzitter en ik ga proberen me wel aan de spreektijd te houden. Ja, we zijn vier jaar verder. Vier jaar strijden voor je lieve, linkse en progressieve stad waarin we er stonden als het ging over vluchtelingenopvang, de oorlog in Oekraïne en als mensen gediscrimineerd werden om wie ze zijn. Een stad die inclusief is, waar er geen ruimte is voor fascistische ideeën en waar ieder mens ertoe doet. Dat is waarom ik in 2016 naar deze stad ben gekomen en waarom ik ben gebleven. Omdat Havana aan de Waalspringlevend is. Het was niet mijn intentie om dit na vier jaar los te laten. Maar soms lopen dingen anders in het leven. Er kwam een baan op mijn pad die heel erg bij mij past. En dan moet ik keuzes maken. Afgelopen jaren zijn er zijn op persoonlijk vlak niet altijd makkelijk geweest. Zeker afgelopen half jaar was best wel zwaar. Ik heb vanuit deze raad van de griffie tot collega-raadsleden alleen maar ondersteuning gevoeld. Ik wil een aantal dankwoorden doen. Allereerst aan het college voor de fijne samenwerking op heel veel onderwerpen en ook de inzet van het college voor onze stad. Het was misschien niet altijd zichtbaar, maar ik heb daar wel best veel, ja, aan gehad. Daarnaast de griffie voor de ondersteuning en in het bijzonder Sandra voor haar kennis, kunde, maar ook zeker voor haar persoonlijke betrokkenheid. Nijmegen boft met zo een griffie. Ik wil de mensen uit de stad bedanken die hun vertrouwen gaven. Vier jaar geleden, tijdens de vier jaar raadswork en ook de afgelopen verkiezingen weer. Bedankt voor alle lieve woorden en berichten. Maatschappelijk is Nijmegen nog niet van mij af. En dan natuurlijk de allerliefste fractie die er bestaat. De fractie waarin iedereen keihard werkt, gaat en op vult voor elkaar. En waar er altijd ruimte is voor inbreng van de verschillende perspectieven. De fractie die toen het niet goed ging, er voor me was. Sorry. En daarnaast mij ook de ruimte gaf om dingen te verwerken. Tot slot. Ik heb nog een boodschap aan de volgende raad. Blijf elkaar zien. Zoek niet alleen naar de verschillen, maar kijk ook naar hoe er verbinding kan zijn. Verbinding ontstaat niet door haatdragend te zijn binnen de Raad of op social media. Verbinding kan ook betekenen dat je het niet met elkaar eens bent, maar wel respectvol blijft. Verbinding kan ook betekenen dat je achter mensen gaat staan en je uitspreekt tegen ideeën die andere mensen uitsluiten. Blijf die verbinding opzoeken en handel ernaar. Wij hebben daar een voorbeeldrol in. Dank jullie wel.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank u wel. Ruud Sewpersad.

Naam spreker 12: De heer Sewpersad (Raadslid Stadspartij Nijmegen)

Het was geen verrassing, maar wel de volgorde. Ook, ik heb iets voorbereid. Voorzitter, dames en heren, collega's. En Nijmegenaren natuurlijk ook. Na vier fantastische jaren is het vandaag echt zover de finale, <Dchange>. En natuurlijk nemen we afscheid in stijl. Met eerbied voor deze raad en voor onze burgervader die ons graag in het pak ziet. Dus zoals we begonnen, zo gaan we ook weg. In stijl. Een burgervader die mij natuurlijk bij mij natuurlijk een streepje voor heeft. Want wie Suriname mijn tweede vaderland in zijn hart sluit, die heeft dat. College, het

college is vier jaar geleden begonnen in een wereld die compleet op zijn kop stond. Corona, oorlog in de Oekraïne, Gaza, demonstraties, Extinction Rebellion en inmiddels nog meer geopolitieke spanningen. Kortom, genoeg ellende om te beseffen dat de Nijmeegse raadsagenda soms klein lijkt.

Maar toch lag er elke keer weer een college agenda die oplossingen probeerde te vinden in roerige tijden. En het verdient gewoon waardering. Maar laten we eerlijk zijn, we hebben het hier ook niet bepaald saai gemaakt met zijn allen. De VVD bijvoorbeeld, die vliegt standaard in de gordijnen zodra iemand het woord out beperking durft uitspreken, en trekt alles uit de kast om het asfalt, maar verder open te houden. GroenLinks daarentegen met een natte droom van een autovrij Nijmegen, zoals hun geanimeerd iedereen op de bakfiets. CO2 vrij en onder een soort ecologische stolp. De SP, daar kreeg ik soms spontaan een tandarts consult van. En dat ook nog als het over de veiligheid ging. Ik dacht zijn we hier nou beleid aan het maken of een wortelkanaalbehandeling aan het plannen? En dan de heer Gala. Daar ga ik. Nou. Net over jouw naam moet ik struikelen. Dat kan niet. Galijasevic, hé, ik zei ik zeg hem al ik weet niet hoe lang. Als het over armoedebeleid ging, ja dan wist je. Pak de zakdoekjes er maar weer bij. Het was ontroerend, confronterend en nooit saai. Partij voor de Dieren, met moties van minimaal twee A4'tjes en zoveel dicta dat zelfs de indiener halverwege dacht waar was ik alweer mee bezig? Nou ja, dan maar gaan scheiden. Dan maar splitsen en dan één met drie, twee met vier, vijf met zes, zeven, acht en doe maar acht apart. Zoveel verwarring dat wij dachten aan deze kant. Weet je wat, we stemmen gewoon tegen. Ja, hij kent het. Iedereen, scheelt iedereen tijd. En natuurlijk mijn altijd in het strak, altijd strak in het pak zittende buurman van de Graafseweg. Delano van Luik van het CDA. Volgens mij loopt hij zelfs thuis nog in uniform rond. Gewoon om scherp te blijven. Later eens. Geflankeerd door de door Marjolein die zo betrokken is dat ze zei dat ze fel rood kon aanlopen van ons verontwaardiging en soms zelfs tot tranen toe geroerd. Hè, Paul.

En D66 een paar een partij die ongeveer heel Nijmegen van de cannabis wilde voorzien. En dan en dan nog ook dat hele Nijmegen vol willen plakken, plakken met pamfletten. Dat snoepjes slecht zijn voor je gezondheid. Ach ja, consequenties. En dan mijn eigen trots. De Stadspartij Nijmegen, de enige echte Nijmeegse partij. En we hebben niet twee zetels verloren. Nee, slechts één. En laten we eerlijk zijn, de ene hadden we eigenlijk gewoon een beetje geleend van Paul en die moesten we toch teruggeven. Een partij die vaak het verwijt kreeg omdat we bij het coalitie kruisje tekenden. En dat was wel heel makkelijk. Maar dat was niet zo. Voorzitter, geloof mij, dat kruisje zetten was het makkelijkste onderdeel wat eraan vooraf ging. Dat waren discussies, stevig, eerlijk. En over alle onderwerpen waar geen argument geschuwd werd.

Maar één ding verandert nooit, wij staan voor Nijmegen. Ik sluit af. Ik vertrek ik vertrek met een voldaan gevoel en heb iets kunnen doen. In mijn gevoel voor de Nijmegenaren. Maar ik wil ook de nieuwe raad iets meegeven. Waken over het groot goed dat democratie heet. Want er zijn altijd krachten die de spelregels willen gebruiken om anderen uit te sluiten. Om de discussie te versralen en de zwakkeren te vergeten. Het begint vaak klein. Een beetje minder nuance, een beetje meer gemak, een beetje minder luisteren, een beetje meer xenofobie. En voor je het weet ben je het kwijt. En zoals een Indiase wijsheer ooit zei. Ik kom uit India voor de helft. De kwaliteit van een democratie meet je niet af aan de sterkste, maar aan de manier waarop zij omgaat met de zwaksten. Maar ik blijf optimistisch. Mijn gevoel zegt dat weldenkendheid hier altijd boven banaliteit zal zegevieren. Dank u. Dank u, voorzitter. Dank u allen en Nijmegen, tot ziens.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank u wel. Dan geef ik het woord aan Mika Kraft. Nog één keer.

Naam spreker 13: De heer Kraft (Raadslid PvdA)

Dank je wel, voorzitter. Vandaag was ik aan het dwalen door de stad. Tussen afspraken in liep ik door de Lange Hezelstraat. En het daalde op me in hoe mooi Nijmegen eigenlijk is. De stad met de rijkste geschiedenis van Nederland, met een sociaal hart gebouwd op de schouders van talloze bewegingen, groepen en mensen die met grote en kleine daden daaraan hebben bijgedragen. De stad waar we nog steeds vol trots, met open armen en welkom bieden aan mensen die uit een noodsituatie zijn weggevlucht. En tegelijkertijd niet schuwt vooruit te

kijken naar de moeilijke keuzes van morgen. Ik ben trots en dankbaar dat ik de afgelopen drie jaar vanuit deze stoel mijn steentje heb mogen bijdragen daaraan. En daarbij wil ik iedereen bedanken die daar in heeft geholpen in die prettige samenwerking. Collega-raadsleden en fractievolgers, het college en waaronder dus ook de burgemeester, de griffie, de bodes en vooral dus ook mijn eigen fractie.

Dank jullie wel. Een bijzonder. Nee, dat komt straks. En ik wil ook echt nog eens een bijzonder woord wensen wijden aan iedereen in de stad die bereid was om mee te denken, hoe kwetsbaar ook. Die toch hun ervaringen deelden met ons en daarbij hielpen met het maken van de keuzes die hiervoor lagen. Net als vele anderen maak ik mij ook zorgen. Wie mij kent, weet dat ik niet per se hoopvol ben over deze tijd. Over de verharding. De zondebok politiek. Over de zaken waar wij zelf geen invloed op hebben. Onvrede en bezorgdheid zien we ook terug in deze verkiezingsuitslag met nieuwe partijen die daarop voeden. Maar als er één Gallisch dorp moet zijn waar we sociaal blijven, naar elkaar omzien en niemand, maar dan ook niemand uitsluiten van onze straten, laat dat dan Nijmegen zijn. Ik heb er alle vertrouwen in en zal nooit ver weg zijn om daar vanuit een andere plek ook daaraan bij te dragen. Ik wens iedereen hier heel veel succes en reken erop jullie in de stad tegen te blijven komen. Dank jullie wel.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Mag ik de leden van de PvdA-fractie verzoeken voorzichtig met meubilair om te gaan, ondanks het welverdiende applaus. Ja. De heer Toon van Gent.

Naam spreker 14: De heer Van Gent (Raadslid D66)

Voorzitter, vorige maand vroeg mijn neefje wat ik nu eigenlijk precies doe als raadslid. En waar wij hier in de Raad allemaal over debatteren. Ik probeerde hem uit te leggen dat het ontzettend breed is. We hebben het hier gehad over internationale handelsverdragen en of dat Nijmegen in <TTIP> vrije gemeenten moest worden. We proberen internationale conflicten op te lossen. We proberen het klimaat te redden. Tussendoor klagen we nog heel even over de files op de Oranjesingel. En ja, we proberen ook misdrijven als kraken en femicide tegen te gaan. Kortom, aan ambitie geen gebrek in deze raad. Mijn neefje luisterde aandachtig en zei toen half grappend "goh, dat is eigenlijk niet heel anders dan hoe wij thuis de discussies voeren tijdens het kerstdiner". En eerlijk gezegd voorzitter, vond ik dat ook wel een rake vergelijking, want ook hier hebben wij vaste rollen. Zo heb je een stamhouder die vindt dat hij eigenlijk altijd gelijk heeft. En die ene rechtse oom die de schuld altijd bij de ander neerlegt, nooit bij zichzelf kijkt. Hier hebben wij er gewoon twee van met ome Niek en ome Peter. En dan heb je die vervelende aangetrouwde oom die continu door iedereen hierheen roept en af en toe ook nog met zijn volle mond. Na de echtscheiding hebben we die gelukkig weten te vervangen door Jurge, die een stuk vriendelijker en sympathieker is. En dan de dames. Ik heb ook zo een excentrieke tante als Eline, die mij precies kan vertellen waarom die parelhoen die hier op mijn bord ligt, eigenlijk een rode diersoort hoort te zijn. Of zo een bijdehand nichtje zoals Marjolein, die wanneer ik trots ga vertellen wat mijn plannen voor de zomer zijn en welke festivals ik ga bezoeken.

Toch wel even erop moet wijzen hoe gevaarlijk drugs wel niet is en dat je niet beter naar de scouting kan gaan. En dan heb je die irritante zusjes. Die iedere keer wanneer ik op mijn paasbest aan het diner verschijn, toch nog even goed en luidkeels op moeten wijzen dat streepjes patronen niet mijn ding zijn en mij eigenlijk alleen maar dikker maken. Dus voorzitter, u begrijpt, die vergelijking voelde pijnlijk herkenbaar. Maar in die vergelijking zit ook iets waardevols. Want wat de familie kenmerkt is dat je niet alleen scherpe discussies met elkaar aan tafel hebt, maar dat je ook juist voor elkaar bent wanneer je het wanneer het er toe doet. En dat is ook precies wat ik de volgende raad zou willen meegeven. Want de vrouwen die ik zojuist noemde. En helaas zijn zij niet de enigen.

Die hebben de afgelopen jaren te maken gehad met enorm veel haat, online bedreigingen en intimidatie. En dat is de betonrot van onze democratie. En ik ben blij dat uw voorzitter daar de afgelopen tijd stellig tegen bent ingegaan. En ik hoop dat dat, wanneer dat dadelijk in de toekomst opnieuw gebeurt, wij als raad, of nou ja, jullie als raad, hier weer volledig om die personen gaan staan, zoals we dat nu ook hebben gedaan. Voorzitter, 12 jaar

lang heb ik als fractievoorzitter en als raadslid een bijdrage mogen leveren aan deze prachtige stad. Maar raadswork kost tijd en tijd die je hier doorbrengt, kun je niet thuis doorbrengen. En juist daar gebeurt ook echt het echte leven. De afgelopen jaren hebben mijn vrouw en ik het geluk gehad om twee prachtige dochters te mogen verwelkomen. En dat maakt dat nu tijd is om andere keuzes te maken. Om meer ruimte te geven aan thuis, aan ons gezin en om samen te genieten van de kostbare jaren.

Ik heb met veel plezier mogen samenwerken met drie verschillende fracties van D66 en ik wil hen bedanken voor hun inzet, hun enthousiasme en minstens zo belangrijk voor de lol die we met elkaar hadden. Naast het harde werken en in het bijzonder wil ik Tobias, Greetje en Lusanne noemen. 12 jaar lang heb ik met Tobias en Greetje mogen optrekken en Luus, hoe kan het ook anders, 11 jaar lang hebben wij de boel samen mogen bestieren. We hebben samen veel bereikt, maar ook lief en leed met elkaar gedeeld. En dat maakt deze periode extra bijzonder. En daar ben ik jullie alle drie heel erg dankbaar voor. Daarnaast wil ik ook collega's in de Raad, het college, de ambtelijke organisatie bedanken voor een fijne samenwerking. En de griffie, de bodes en de beveiliging bedanken voor hun hulp en de ondersteuning die wij als raad hebben mogen krijgen. Want zonder jullie adviezen en hulp zijn wij nergens. Dank daarvoor. Tot slot, voorzitter, wil ik ook mijn vrouw Carlijn bedanken, voor de ruimte die je mij gaf om dit werk te kunnen doen. Die gekke hobby die ik had voor de steun en adviezen die je gaf wanneer ik die nodig had. En de laatste jaren val voor alles wat je thuis hebt opgevangen. Wanneer ik weer eens op pad was voor de Raad. Dank u wel. Dank u wel.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Ik geef het woord aan Peter van Doorn.

Naam spreker 15: De heer Van Doorn (Raadslid VVD)

Ja, dank u wel, voorzitter. Sorry, ik moet van mijn logopedist oefenen, dus ik ga proberen wat lager te beginnen, maar waarschijnlijk eindig ik heel hoog. Eigenlijk was het de bedoeling om vier jaar geleden al afscheid te nemen, maar dat is dus faliekant mislukt. Maar nu lukt het wel en is de afdrank zowel zuur als zoet. Net als de rest van mijn speech. Toen ik in 2018 campagne voerde, was ik op een debatavond waar men het een goed idee vond om de boel op te leuken met twee dames die een mix van carnaval en cabaret opvoerden. Sommige mensen zijn daar die hier nog zijn, die zijn daar bij geweest. Ik had even geen idee in welke slechte film ik was beland. Naast mij zat iemand te kraaien van plezier. Rare kwibus, dacht ik nog. Maar daarna is het best goed gekomen tussen John en mij. Ik kon toen nog niet bevroeden dat ik op het eind van mijn raadsperiode een even zo een gênant moment moest meemaken. Het stadslid in de Raadzaal. En de kruk voor niets of niemand.

Burgemeester. Ook niet voor Nijmegen en Nijmegen is best een aardige stad hoor. Maar al ben ik hier geboren en heb ik hier mijn eerste levensjaren doorgebracht. Bij mijn terugkeer, zo een tien jaar geleden, vond ik het maar moeilijk wennen. En al met al heb ik mijn hart hier niet verloren. De linkse overmacht die ik de afgelopen acht jaar van dichtbij heb mogen meemaken, helpt daarbij ook niet. Het is soms moeilijk om niet cynisch te worden als politicus op de rechterflank in Nijmegen. Acht jaar geleden dacht ik nog nou ja, als de Nijmegeners een links bestuur willen, prima, als de stad, maar wordt bestuurd. Maar inmiddels heb ik best wel een beetje een schijthekel gekregen aan linkse politiek. Vooral als die, zoals hier vaak het geval, activistisch, drammerig en zelfgenoegzaam is.

Degenen die nu denken als het hem hier, maar matig bevalt, waarom pleurt hij dan niet op? Die worden op hun wenken bediend. Komende vrijdag staat de verhuiswagen voor de deur. Tot zover mijn therapeutische blokje. Best wel best even lekker. Degenen die nu denken dat ik ook een hekel heb aan de mensen met wie ik politiek van mening verschil, of zelfs lijnrecht tegenover me staan, absoluut niet. Ik heb er op één voorval na. Nooit moeite mee gehad om de mens van de politicus te scheiden. Ik dank jullie dan ook niet alleen voor het politieke wapengekletter, maar ook voor de gezellige borrels, de humor, het bietsen van sigaretten en de goede samenwerking die er natuurlijk ook was. En met een aantal ontstond ook een vriendschappelijke band of een vertrouwensrelatie. Omwille van de tijd ga ik niet allemaal namen noemen. Jullie weten wel wie je bent of niet,

Majo. Wel wil ik mijn fractie bedanken Maarten, Sanne, Niek en team. De liberale nestgeur was onweerstaanbaar. Dank dat jullie de liberaal in mij hebben herkend en dat de verloren zoon weer mag thuis komen. Om af te sluiten zou ik de nieuwe raad nog het advies kunnen meegeven om de inwoners wat meer met rust te laten en de lokale overheid te verkleinen.

Maar daarvoor krijg ik jullie handen toch niet op elkaar. En dat snap ik ook wel, want die zitten natuurlijk diep in de zakken van de burgers. Laat mijn advies dan zijn om te blijven investeren in de informele momenten met koffie en bier. Zo leer je de collega's van andere partijen als mens kennen en niet alleen als standpunt. Mijn pad gaat nu een andere kant op. Eerst samenwonen in Zutphen, nog wat medische toestanden en dan op zoek naar een nieuwe plek om te wonen in mijn geliefde Frankrijk.< Alors Chenoeisel pas Adieu mer Abdo over drie jaar, maar Reference Chevaux Re Merci is je vu. Salut>.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank u wel. Dan geef ik het woord aan Jeanette Exel.

Naam spreker 16: Mevrouw Exel (Raadslid Stadspartij Nijmegen)

Ja, dank u wel, voorzitter. Vandaag neem ik naar vier intense, leerzame en bijzondere jaren afscheid van de gemeenteraad. En dat doet pijn. Ik heb me met volle overtuiging ingezet voor deze stad en voor de fantastische lokale Stadspartij, waar ik met trots deel van uitmaakte. Maar de kiezer heeft gekozen en dat raakt me. Maar ik respecteer het. Democratie is soms hard, maar altijd waardevol. En eerlijk is eerlijk, dit afscheid komt binnen. Je stopt niet zomaar vier jaar inzet, strijd, hoop en liefde in het doosje om het weg te zetten. Maar Nijmegen heeft gekozen. En dat is hoe het hoort. Vier jaar geleden zat ik hier zelf in de zaal te luisteren naar raadsleden die toen afscheid namen.

En ik weet nog dat bijna iedereen begon met het bedanken van de griffie. Na een hele reeks bedankjes dacht ik ja, ja, ik weet het nu wel. Ik dacht serieus even dat ik in een soort geheime raadsbingo was. Wie griffie het vaak zei, won een extra microfoon. Maar wat bleek? Binnen no time had ik door waarom iedereen dat deed. De griffie is een fantastische club mensen. Ze denken mee, ze regelen alles. Ze zorgen dat afspraken, stukken, plannings en informatie altijd op tijd en op de juiste plek komen. Ze houden je scherp, ze houden je op koers. En ze doen dat met warmte en professionaliteit die je niet overal vindt. Lieve griffie, dank voor jullie hulp, jullie geduld, jullie ongelooflijke inzet. Ik begrijp nu volledig het respect dat jullie krijgen en dat verdienen jullie iedere dag opnieuw. Voor nu neem ik pauze bij de partij. Niet omdat ik afhaak. Dat zit totaal niet in mij, maar omdat ik even ruimte nodig heb. Ruimte om terug te keren naar mijn werkveld waar veel nieuwe ontwikkelingen op me wachten. Ruimte om projecten op te pakken die vier en een half jaar op mijn plankje hebben gelegen. En dat plankje begon inmiddels te kraken als een oud Nijmeegse monument. En wie weet waar ik later aan haak. Want mijn betrokkenheid bij Nijmegen is nooit tijdelijk geweest. En ik ben geen afhaker. Vanuit mijn werk blijf ik elke dag verbonden met de inwoners van deze mooie stad. En daar blijf ik me zeker volledig voor inzetten. Voorzitter, Nijmegen verandert soms op manieren waar ik me zorgen over maak. De vergrijzing, de druk op onze jeugd. Het verdwijnen van ons mooie erfgoed bouwen zonder voldoende voorzieningen.

Ik heb geprobeerd jullie mee te nemen in mijn zorgen en mijn inzet. En dat is niet altijd geluk gelukt. Maar opgeven, dat doe ik niet. Daar ben ik veel te koppig voor. Vraag maar aan mijn kinderen. In deze vier jaar heb ik veel geleerd. Soms door steun, regelmatig door het ontbreken daarvan. Niet alles liep zoals gehoopt en soms stonden er mensen op een voetstuk wat ruimte voor gelijkwaardigheid beter was geweest. Maar ook dat hoort bij politiek. En daar. En ook dat neem ik mee als waardevolle les. Voor nu even ademhalen. Even terug naar mijn vak. Even opladen. Maar mijn liefde voor Nijmegen en mijn inzet voor een eerlijk menselijk politiek, die zullen blijven. Ook wil ik alle andere partijen bedanken en het college voor de samenwerking. We waren het niet altijd met elkaar eens en dat hoort ook zo. Maar ik heb respect voor iedereen die zich inzet voor deze stad. Dank voor de gesprekken, de humor, de kleine momenten achter de schermen die het werken draaglijk en soms zelfs licht maakten. Dank voor de vriendelijkheid, de collegialiteit en de lol die we deelden, ook als het debat stevig was.

Sommige momenten waren er zo grappig dat ik blij ben dat de livestream ze niet heeft opgepakt. Deze momenten neem ik mee. Dank aan iedereen die mij de afgelopen jaren heeft gesteund, aangesproken, uitgedaagd of heeft geïnspireerd. Geïnspireerd. Voor mijn kinderen, familie en dierbare vrienden die mij steunden, in mij geloofde en altijd voor mij klaar stonden. Ik blijf er voor jullie op een andere plek, maar met dezelfde toewijzing wijdingen. Dank u.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank u wel. Eric Bender, geef ik dan het antwoord.

Naam spreker 17: De heer Bender (Raadslid Stadspartij Nijmegen)

Dank, voorzitter. Vandaag neem ik afscheid van de Raad. Best een bijzonder moment, als ik eerlijk ben. Ik wil beginnen met mijn eigen partij Stadspartij Nijmegen te bedanken. Dank dat ik vier jaar lang, namens jullie het werk heb mogen doen. Dat vertrouwen betekent veel voor mij, omdat iedereen uiteindelijk sta je altijd niet alleen. Als ik terugkijk, ben ik vooral trots dat ik heb mogen ben. Dat ik heb mogen betekenen voor de stad. Ik heb samen met het CDA ingezet voor het<laatste> verbod. Ik heb me hard gemaakt voor het afschaffen van de hondenbelasting. Dan heb ik samen met de heer Broeren gedaan. Iets waar veel Nijmegen daar echt blij mee zijn. Ik had mijn initiatiefvoorstel ingediend voor watertappunten voor honden. En ik heb me ingezet om de wateroverlast in deze aan te pakken. En misschien nog wel het meest. Ik heb het waterstof echt op de kaart mogen zetten, Nijmegen. Daar kom ik zo nog even op terug. Maak ze voor mij ook in de dingen die je misschien minder snel ziet, maar die voor inwoners wel een verschil maken.

De komst van de stads conciërges om afval problematiek aan te pakken. Het uitvoeren van ons tienduizend bomenplan. Het weer gratis ophalen van grofvuil, één keer per jaar en dat de gladheidsbestrijding weer beter geregeld is. In Lent ben ik veel bezig geweest, onder andere met vergroenen van de Mauritssingel. Ik heb veel gesprekken gevoerd met de Molukse gemeenschap over grafrechten, herdenken en een waardig monument. Gesprekken die me ook persoonlijk hebben geraakt. Als ik heel eerlijk ben, dat zijn voor mij de momenten waarvoor je dit werk doet. Voorzitter, ik wil ook andere raadsleden bedanken. Soms zijn we totaal niet met elkaar eens, maar ik heb de samenwerking altijd gewaardeerd. Uiteindelijk doen we dit allemaal voor dezelfde stad. Twee mensen wil ik uitlichten. Dat zijn Sander en Frank. De samenwerking met jullie in de Euregio Raad vond ik erg mooi. Op het gebied van waterstof hebben we veel gedaan.

Duitsland is al verder. Dus daarom konden we het veel leren. Samen optrekken. We hebben meerdere bijeenkomsten gehad, soms zelfs met de burgemeester erbij. En er waren ook Europarlementariër bezig. Dat zijn toch de bijzondere momenten. Ook dank aan de wethouders en Tobias naar jou even specifiek op het gebied van waterstof was het gewoon prettig samenwerken met jou. Je hebt daar echt stappen gezet. Op het Engie-terrein komt de centrale waarvan we hopen dat die ooit op waterstof gaat draaien. Er komen drie waterstof tankstations voor vrachtverkeer. En zo kan ik nog wel even doorgaan. Maar voorzitter, als ik een groep moet noemen die echt onmisbaar is, dan is het wel de griffie. En ook de bodes, beveiliging en ambtenaren op die ook maar te noemen. Zonder jullie zijn we nergens. Jullie zorgen dat we ons werk kunnen doen. We kunnen altijd bij jullie terecht, wat er ook is. Dat verdient echt een applaus. Tot slot, voorzitter. Ik heb dit werk met trots gedaan, maar vooral met plezier, met overtuiging en hoop dat jij met je baan hard om af te stemmen. De woorden van eigen partij voor jouw stad, mijn stad en onze stad. Dank u wel.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank u wel. Maarten Bakker, vervolgt.

Naam spreker 18: De heer Bakker (Raadslid VVD)

Dank, voorzitter en misschien heb ik het gemist, maar het is niet zeker of de griffie, de beveiliging, het ambtelijk apparaat, de facilitaire dienst al bedankt waren. Anders bij dezen. Aan de griffie, de beveiliging, de ambtenaren

en de facilitaire dienst. De bodes. Heel, heel hartelijk dank. Nou, dat is het volgende punt is een bedank aan het college en ik wil graag het college en de burgemeester in het bijzonder bedanken voor de hele prettige samenwerking. En ook u allen, collega-raadsleden, heel, heel hartelijk dank. Dan rest mij natuurlijk ook nog onze geweldige stad te bedanken voor het vertrouwen wat we de afgelopen jaren hebben mogen genieten. Voor mij iets heel bijzonders.

Dus dat was mij een heel grote eer en een zeer waar genoegen. Dus voorzitter, ik heb nog één dingetje recht te zetten. Dat ga ik bij deze doen, want u weet van iedereen die ik net heb genoemd, daar hou ik van. Dus ik hou van u allen, maar er is één iemand waarvan ik het meest hou. En dat mag dan hier nu voor de notulen ook maar voor altijd vastliggen. En diegene die weet over wie het gaat. Dan wil ik nog afsluiten met belangrijke woorden, voorzitter. En dat is één ding is zeker. NEC wint dit jaar de beker.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Ik hecht er toch aan voor de notulen om dan toch te zeggen dat door Marieke Smit gaat. Om misverstanden te voorkomen. Bart Salemans.

Naam spreker 19: De heer Salemans (Raadslid Partij voor de Dieren)

Ja, dank je wel, voorzitter. Als je me tien jaar geleden had gezegd dat ik hier ooit zou zitten, had ik het echt niet geloofd en had ik je zelfs uitgelachen. Maar daar waren we dan toch. Ik kijk terug op zes jaar gemeenteraad, waarvan de afgelopen vier jaar als raadslid en grofweg twee daarvoor als fractievolger. Begonnen midden in coronatijd tijdens avondklok en kamer rondes op afstand. Ook een ervaring, maar niet echt voor herhaling vatbaar, zullen we maar zeggen. Maar ik voelde toen al dat ik zowel binnen de fractie van Partij voor de Dieren als binnen de Raad en in de samenwerking met college over het algemeen in een warme omgeving terecht kwam. Hoewel het hier en daar af en toe wel echt ijs ijskoud kon worden. Maar ik weet niet nog steeds niet of dat nou ligt aan de onderlinge omgang of toch die ene motie van de PvdA die opriep de thermostaat lager te zetten. Sorry. Ik denk dat tweede toch echt. Ik heb veel mensen al persoonlijk bedankt of die ga ik nog bedanken. En ook persoonlijk bedanken ga ik vanaf deze stoel niet doen, want ik ga anders sowieso mensen vergeten. Maar inderdaad, de griffie wil ik ook zeker niet onbenoemd laten, want wat een power house voor de Raad en daarbij dus ook voor de stad. En het was me een genoegen om andere, onder andere voor hen deel uit te maken van de evenzo krachtige werkgeverscommissie waarmee we een lokale ombudsman mede hebben mogen aandragen. Meld je voor de nieuwe raadsperiode vooral aan als lid van deze werkgeverscommissie zou ik zeggen. Verder heb ik me ook mogen inzetten voor de jongerenraad als ambassadeur. En het was heel leuk om de kinderraad af en toe te mogen voorzitten. Maar daarbij wil ik ook meteen zeggen ook dat was een hele grote leerschool. En dan met name wat betreft de taal die je gebruikt om kinderen en jongeren te bereiken en mee te nemen in de gemeenteraadspolitiek. Dus dat was zeker niet altijd even gemakkelijk. En als je het dan hebt over het betrekken van jongeren, blijft daar over het algemeen nog een grote uitdaging liggen voor de volgende raad. En wat me zeker bij zal blijven zijn de verschillende werkbezoeken, inderdaad. Zoals bijvoorbeeld bij de Vincentius vereniging, maar ook bij de voedselbank, de verschillende scholen en organisaties zoals Stichting Droombankje, Time Out Huis plus, het COA en bij Stichting Vagebond.

De gastvrijheid waarmee door verschillende Nijmegenaren wordt ontvangen in hun eigen omgeving, is ongekend groot en hun verhalen raken. En ik heb al die verhalen heb ik altijd meegenomen in de beslissingen die in deze ruimte worden genomen. Helaas heb ik niet bij heel veel borrels aan kunnen sluiten na het besluit rondes, maar dat had echt als reden dat op donderdagochtend de wekker vaak weer gaat om kwart over vijf. En vooral de tweede helft van de raadsperiode was de werk privébalans soms erg lastig hoog te houden vanwege een aantal soms intense ontwikkelingen. En wat dat betreft, heb ik vooral veel te danken aan de steun van familie en vrienden.

Mijn zus Milou, die zit hier op de tribune, maar de afgelopen vier jaar heb ik onmogelijk kunnen volbrengen als ik de onvoorwaardelijke steun van mijn vrouw Marleen niet had. Zij, maar ook onze recent overleden kat Fred, die

bij ons woonde, zorgde ervoor dat het allemaal wel is gelukt. Ik hou van je Marleen. Voorzitter, ik heb het ervaren als een bijzondere eer om de mensen en de dieren van mijn geboortestad vanaf deze stoel te mogen vertegenwoordigen voor de afgelopen vier jaar. En tot binnenkort maar weer, voorzitter. Dank u wel.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank u wel. Lusanne Bouwmans, vervolgens.

Naam spreker 3: Mevrouw Bouwmans (Raadslid D66)

Dank u wel, voorzitter. Toen ik de afgelopen tien, 11 jaar dat ik hier al rondloop in mijn hoofd probeerde terug te spoelen, kwamen er zoveel herinneringen naar boven. Ja, dat het eigenlijk onmogelijk is om daar in drie minuten recht aan te doen. Twee keer al eerder nam ik heel kort afscheid van deze raad. In 2020, toen mijn dochter Marie werd geboren en vier jaar later bij de komst van onze Willem. En iedereen met jonge kinderen die weet dat het combineren van werk, gezin en politiek niet altijd vanzelf gaat. Maar mijn keuze om dit ambt te vervullen was altijd heel bewust. Ook op de momenten dat het soms gewoon heel druk en misschien ook wel even soms heel veel was. Toen iemand ooit aan mijn man Pieter vroeg. Dus die knappe man die daar achter zit. Iemand. Iemand die vroeg hem ooit "vind je het niet erg dat Lusanne altijd weg is"? En toen zei hij ja. Maar de gedachte dat ze iedere avond naast me op de bank zit, vind ik veel erger. Inmiddels weet ik dat velen in deze zaal hem ongetwijfeld gelijk zullen geven. De afgelopen jaren waren misschien wel de meest roerige uit mijn leven, maar dit afscheid valt me ook echt zwaar. Het raadswerk is een beetje onderdeel van mijn identiteit geworden. Wat wil je ook als je tien jaar lang 20, 30, soms wel 40 uur per week bezig bent met deze mooie stad? Het zal echt wennen zijn om niet altijd aan te hoeven staan. Om niet meer tussen de bedrijven door wethouders te bellen of journalisten te woord te staan. Terwijl ik in een dampend zwembad mijn kleuter bij de zwemles probeer te houden. Of met een krijsende baby door het Goffertpark aan het lopen ben.

Er waren weken dat ik collega's vaker sprak dan mijn eigen echtgenoot. En ik weet dat dat voor velen hier geldt. Zo zal ik nooit vergeten hoe op een drukke woensdagavond tussen het raadswerk en de campagne door mijn telefoon ging, toen Tobias van Elferen besloot om nog even met zijn vrouw te bellen, maar uit automatisme mijn nummer intoetsen terwijl ik gewoon naast hem stond. Zoals ik al zei. Tien jaar samenvatten in drie minuten is onmogelijk en daar ga ik me dus ook niet aan wagen. Maar heel graag zou ik in mijn allerlaatste woord nog iets aan u en de volgende raad willen meegeven. Ik heb groot ontzag voor iedereen die er voor kiest zijn of haar nek uit te steken voor deze stad. En dat geldt echt waar voor jullie allemaal. Pas goed op jezelf, maar ook op elkaar. Houd elkaar vast. Ook, of misschien wel juist als je het fundamenteel met elkaar oneens bent. En trek elkaars intenties nooit zomaar in twijfel, want die zijn namelijk in mijn ervaring zelden onzuiver gebleken in dit huis. Dan wil ik ook graag een paar mensen bedanken, omdat ik zonder hen niet het raadslid was geweest dat ik nu ben, of het simpelweg een stuk minder leuk had gehad de afgelopen jaren.

En allereerst natuurlijk mijn lieve Pieter, op wiens onvoorwaardelijke steun ik altijd heb kunnen rekenen. Ik kijk ernaar uit om meer tijd met jou en onze prachtige kinderen te hebben. En ik beloof je plechtig dat ik niet elke avond naast je op de bank zal zitten. Natuurlijk ook dank aan de griffie en de bodes, want zonder jullie. Kunnen wij ons werk simpelweg niet doen. Dat dank ook sorry, aan mijn geweldige wethouders en fantastische fractie, die mij de afgelopen jaren het vertrouwen gaf om hen voor te gaan. En dat vertrouwen betekenden ontzettend veel voor me. Speciale dank daarbij aan mijn vice fractievoorzitter Toon, wiens sterke schouders er altijd waren. Dan toch ook een paar mensen buiten de fractie. De heer Hussen. Lieve Ab, bedankt voor jouw altijd vrolijke glimlach.

Overall waar jij binnen komt gaat de zon schijnen en ik dank je voor je immer warme betrokkenheid. De heer Wieken van de SP. Ja, ik zie hem verbaasd kijken. Dat vind ik dus grappig. Ik, weinig mensen konden. Met weinig mensen kon ik het samen zo ontzettend oneens zijn als met u. Dank voor de leuke interrupties en zuivere debatten. De heer Eigenhuijsen. Dank voor uw altijd maar verduidelijkende vragen. Mevrouw Lauret, de heer Sewpersad zei het al even. Zelden ben ik iemand tegengekomen die zo een lange moties en amendementen

schrijft en die er letterlijk nachtwerk van maakt om haar idealen te verwezenlijken. Je zei ooit bezorgd tegen mij, Eline, maar als jij straks weggaat, dan verdwijnt het groene geweten van de D66-fractie. Lieve Eline, beloof me dat je iedereen hier bij de les zult houden als het om ons klimaat, onze natuur en ons dierenwelzijn gaat. Quirijn, mijn hilarische knuffel communist de Fidel Castro van de Nijmeegse raad. Het was Quirijn Lokker, die noemde mij ooit best wel links voor een D66'er. En ik weet, Quirijn dat dat uit jouw mond een heel groot compliment is. Wendy, lieve Wendy, wat heb ik veel van jou geleerd en wat heb ik een ontzettende bewondering voor alles wat je doet. Quirijn en ik zijn meerdere malen uit onze panty gescheurd van het lachen door jou. Je bent een ongekend lief mens en ik ga je heel erg missen. Al kom ik je deze zomer wel echt opzoeken op de camping in Groesbeek. Natuurlijk toch ook even mevrouw Den Ouden. Mijn lieve slimme Sophie. Er is niemand die ik meer vertrouw dan jou om deze taak van me over te nemen. Dank je wel voor alles. Tot slot voorzitter. Toen ik vorige week mijn kinderen net naar bed had gebracht, had ik een gemiste oproep van iemand die ik altijd meteen even terugbel. Met Tobias van Elferen klonk het. Dag Lusanne, ik belde je per ongeluk, zei hij. Je stond nog in mijn favorieten, maar dat hoeft nu natuurlijk niet meer. Ik vroeg nog, wil je echt niks inhoudelijks met mij bespreken? Nee, nou ja, eigenlijk niet. Nou oké, jammer, zei ik en terwijl ik op hing realiseerde ik me, het is nu dus echt klaar. Lieve Tobias, ik zal jouw telefoontjes ontzettend missen. Het was hier zelden rustig, er was vaak gedoe. Het was altijd hectisch. Maar zonder enige twijfel. Het was het allemaal meer dan waard. Voorzitter, en u allen ontzettend veel dank.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank u wel, Marieke Smit geef ik het woord.

Naam spreker 20: Mevrouw Smit (Raadslid GroenLinks)

Dank u wel, voorzitter. En dank u wel, beste mensen. Ik heb heel erg lang getwijfeld of ik nog een afscheid woordje moest houden. Want als je 13 jaar de tijd hebt gehad, dan heb je in principe ook genoeg de tijd gehad om te zeggen wat er gezegd moet worden. En zoals sommige mensen hier weten, spreken in het openbaar, is ze na al die jaren nog steeds niet mijn grote hobby. Maar ja, zoals actrice en Grandam Maggie Smith ooit zei, als we hier toch in deze zaal de groten der aarde citeren "Speak your mind even if your voice shakes. Dus nog één keertje. Allereerst wil ik natuurlijk alle mensen bedanken die het raadswerk niet alleen mogelijk maakte, maar ook een stuk fijner. En natuurlijk de griffie, voor jullie eindeloze geduld en George als zeker buitengewone ambtenaar. En ook het kan niet vaak genoeg, zeggen alle mensen op het stadhuis, de bodes, de catering, de mensen achter de schermen, de schoonmakers en de beveiligers die altijd klaarstaan voor een praatje. En de fractie en de wethouders die we steeds lieten voelen dat we samen een groot idealisme delen. En gelukkig ook een hoop gezelligheid. En natuurlijk speciale dank aan Ab, hiernaast. Voor de één en soms zelfs twee glaasjes cola op een politieke avond en in de besluitronde. Veel dank daarvoor. Verder natuurlijk mijn vrienden, omdat ze na alle jaren van verwaarlozing me nog steeds willen kennen en nog steeds de telefoon opnemen. En heel graag wil ik mijn familie bedanken. Vooral de vrouwen die mij hebben aangemoedigd om de stappen te zetten die voor hen niet mogelijk waren. In mijn politieke werk heb ik hen altijd in gedachten gehouden. In het opkomen voor het recht om je eigen pad te kiezen, voor de veiligheid van vrouwen en het teruggeven van hun plek in de geschiedenis. Hun levens zijn mijn drijfveer geweest. En laat ik Maarten Bakker niet vergeten. Niet vanwege zijn politieke inbreng, die soms echter ronduit strontvervelend was. Maar wel voor dat ene heel toevallige, per ongeluk broekzakberichtje na de zomer van 2016, waar ik nog steeds elke dag gelukkig van wordt. En wanneer mij weer eens werd gevraagd hoe doet zo een GroenLinkser dat nou met een VVD'er samen? Hoe gaat dat nu thuis, zei ik vaak. Nou, als je grootste discussiepunt in het huwelijk de parkeernorm is. Dan heb je het eigenlijk best goed getroffen. En eigenlijk is dat ook wel misschien hetgeen wat synoniem is voor deze gemeenteraad hier in Nijmegen. Niet omdat parkeernormen onbelangrijk zijn, maar omdat Nijmegen gelukkig geen discussies kent van haat, zondebokken en terugkeer naar ideeën waarin vrouwen en LHBTQ-plussers terug worden geworpen in de tijd. In Nijmegen kennen we namelijk een duidelijke ondergrens en er zijn zaken waarover geen discussie mogelijk is. En daar hebben we ons als raad en als college keihard voor ingezet.

Voor een stad waar we geen mensen buitensluiten, maar beschermen vanuit vertrouwen. Waar we problemen niet afschuiven op vluchtelingen, maar zelf verantwoordelijkheid nemen. En waarin we zorg dragen voor de wereld in de natuur in plaats van haar alleen te gebruiken. En kijkend naar die wereld weet ik dat we daar ontzettend dankbaar voor mogen zijn en dat dit absoluut niet vanzelfsprekend is. Dit vraagt elke dag vasthoudendheid en moed en ik hoop echt dat deze raad dit blijft doen, ook als de samenstelling verandert en deze waarden op de proef worden gesteld. Lieve gemeenteraad van Nijmegen. Ik hoop dat jullie ervoor zorgen dat parkeren hier het grootste discussiepunt blijft. En dat we hier in Nijmegen onze mond blijven opentrekken voor onrecht en voor wat goed is, ook als onze stem trilt. Ik heb mijn best gedaan en het was me een waar genoegen. Dank jullie wel.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank u wel. Dan geef ik het woord aan Marjolijn Mijling.

Naam spreker 21: Mevrouw Mijling (Raadslid CDA)

Ja, dank je wel, voorzitter. Ja, drie minuten spreektijd. Hoe kan ik nou een memorabele speech houden met mijn 400 woorden? En u weet hoe graag ik speech, het liefst bij het kathedraal. Maar ook dat is me vandaag niet gegund. Enfin, terug naar de inhoud. Voorzitter, ooit studeerde ik af op het onderwerp "Het imago van de gemeente Nijmegen bij wijkraden". Mijn droom was toen heel simpel. Ik wilde werken bij de gemeente. Maar het leven liep anders. Maar uiteindelijk kwam ik via de politiek weer dezelfde mensen uit mijn onderzoek tegen. Er werd sterke wijkraden en inspraak één van mijn politieke speerpunten. Dat maakt voor mij de cirkel weer rond. Voor mij was politiek niet vanzelfsprekend. Ik kom uit een arbeidersgezin uit Dukenburg, waar mijn ouders hard werkte, zodat mijn zus en ik de kansen kregen die zij zelf niet hadden. Wij waren de eersten in onze familie die gingen studeren. De politiek in gaan. Dat had ik nooit gepland.

Maar wat ik thuis zag in contact met de overheid, maakte dat ik niet langs de kant wilde blijven staan. Als je ziet wat beter kan, dan moet je daar wat aan doen. Toch heb ik me ook vaak afgevraagd of ik hier wel thuishoor, voorzitter. Ik voel veel verantwoordelijkheid en ik ben kritisch op mezelf. Maar dan denk ik aan de gesprekken met de inwoners, de werkbezoeken en de resultaten die we samen hebben bereikt. Dat is wat telt. En dat mijn nichtje en neefje het inmiddels heel normaal vinden dat hun tante actief is in de politiek. Daar ben ik trots op. Een nieuwe generatie in onze familie met een andere blik op wat mogelijk is. Voorzitter, ik wil u, het college en de ambtenaren in dit huis bedanken. De griffie voor de fijne samenwerking en ondersteuning in al die jaren.

Mijn collega-raadsliden en fractievolgers uit andere fracties. Ze zeggen dat je geen vrienden maakt in de politiek, maar met sommige van jullie ontstonden fijne gesprekken en momenten die verder gingen dan alleen de politiek. En die koester ik. Zo zijn er raadsliden met wie ik naar de Opera ga. Ja, wie had dat verwacht van VVD'ers. Waar ik mee borrel? Dat kunnen ze goed bij de Stadspartij. Waar ik vegetarische tips aanvraag. Ja, hij is de deur uitgelopen, maar dat kan alleen maar een Groen Linkser zijn. Raadsliden waarmee ik <zeg>. Ja, u hoort het goed, kledingtips uitwissel. Nou, zo modebewust, dat zijn ze alleen maar bij de Partij van de Arbeid. Muziek adviezen die ik opvolg. Dat kan alleen maar vanuit de Partij voor de Dieren komen. Of die Sp'er uit de vorige raad met wie ik regelmatig in een foto hub zit. En het mooie is dan hebben we het niet over politiek.

Oh ja, en als ik dan toch nog een keer in mijn leven drugs wil gebruiken, dan weet ik mijn vrienden bij D66 te vinden. Voorzitter, tot slot richt ik mijn woord tot mijn eigen CDA. Ik wil mijn CDA afdeling, het bestuur, de leden en natuurlijk zoals ik ze liefkozend noem, mijn badgasten bedanken voor het vertrouwen, de steun en de samenwerking. Thijmen, onze fractie ondersteunen met je enthousiasme en je energie. Ronnie, je bent nog maar net bij de club, maar wat ben jij een mooie toevoeging aan ons team. Met je juridische kennis en je gedrevenheid om zaken verder uit te zoeken. Jij gaat de carrière bij het CDA goed tegemoet. Clemens, onze dossiertijger. Jij was onze link naar de Rekenkamer en dankzij jou vergeten we nooit meer Zoönose H5N1 bij de GGD, want die heb jij tenslotte op de kaart gezet. Jonathan, met wie ik de meeste portefeuilles deelde. Samen hebben we gestreden voor een toegankelijke brug en ik ben er trots op dat we dat hebben bereikt. Dat jij de Raad in moest, dat wist ik

in 22 al. Voor jou doe ik graag een stapje opzij. Mensen als jij verdient het om door te groeien. En dan Delano, mijn raadsmaatje van de afgelopen vier jaar. Samen hebben we keihard gestreden in de Raad, maar ook ontzettend veel gelachen in de besluitronde. Toen je me vroeg of ik het burgerlijk huwelijk van jou en Roos wilde sluiten, was ik diep geraakt. Wat een eer en wat we vertrouwen.

Ik mocht daardoor een kijkje nemen in de persoon Delano, in al zijn facetten. En wat een mooie kerel is dat. Dat jij nu het fractievoorzitter stokje van me overneemt, dat maakt me trots. Want jij bent er al bij vanaf het begin. Dit verdient jij. We hebben samen mooie dingen bereikt. Ons CDA en ik draag het stokje met vertrouwen over. Jullie gaan samen verder bouwen aan een sterke toekomst. En jullie weten het. Nijmegen kan wel wat meer CDA gebruiken. Voorzitter, Nijmegen is en blijft mijn stad. Het was een eer om haar in deze raad te mogen dienen. En wie weet kruisen onze wegen elkaar nog in de toekomst. Maar voor nu zeg ik tot ziens in onze mooie stad.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank u wel. Maartje Maas vervolgens. Ze doet haar bril op.

Naam spreker 22: Mevrouw Maas (Raadslid PvdA)

Nou, er zit al iemand op de tribune heel lang te wachten tot der moeder iets gaat zeggen. Dus dan moet het wel heel goed zijn. Tijd loopt nog niet, toch? Lieve raad en college, als docent Nederlands weet ik als geen ander dat een spanningsboog niet heel hoog is en je niet alleen maar kunt luisteren. Dus we gaan iets actiefs doen. Ik wil u vragen pen en papier te pakken, want ik heb een tien letterwoord voor u, waarvan u in de komende 17 minuten de letters krijgt. Een soort 2 voor 12 dus, met een echt Maartje woord. En ik ben heel benieuwd waar u uitkomt. Wie mijn woord raadt, krijgt niet alleen een tien, maar ook een biertje. Mocht u het woord eerder raden pech. Ik ga gewoon door. U mag wel interrumperen, verduidelijkende vragen stellen, want dan heb ik ook meer spreektijd. Nu mag de tijd gestart worden. Ik heb voor u twee keer een R.

De eerste gaat naar Remco. Mijn steun en toeverlaat. Nog meer in de afgelopen vijf jaar. Al mijn werk momenten die hij heeft opgevangen zijn tot daaraan toe. Mij van tijd tot tijd opvangen, wens je je ergste vijand nog niet toe. Dank je wel. De tweede sorry is van raadsgriffie. Wat ben ik blij met jullie geweest de afgelopen jaren. Jullie waren er niet alleen om me te helpen met ideeën, moties en amendementen, maar ook als het gaat om gezellige appjes tijdens rondes. Achter mijn broek aanzitten voor wensen en bedenkingen en het bewonderen van nieuwe kleding. Een hartje voor jullie. Plus René die heel veel voor mijn portefeuille zat. Dan heb ik twee P's voor u. Ik zou natuurlijk kunnen zeggen PvdA, participatie, mijn lievelings politiek of als u het echt wilt pro. Maar ik heb twee veel belangrijkere pezen in mijn leven. Pam en Pleun. Mijn meiden die zich straks kapot gaan schrikken hoe het is om een moeder te hebben die er wel heel vaak is. Ik heb twee keer een T. Alles met te, te veel werk. Te weinig sociale contacten. Te veel stress, te weinig slaap, te veel drank en te veel kleren kopen. Er is een A van achterkamertjes en de achterdeur naar het rookplekje dat geen rookplekje mocht zijn, maar het stiekem wel was. Sorry Sandra. De gesprekken die ik daar heb gehad met sommige van jullie waren zeer persoonlijk.

Mooi hoe dat werkt als je op elkaars lip zit. Week in week uit. Dank voor dat vertrouwen. My lips are sealt, what happened achter de poortjes, stays achter de poortjes. De i is van in gesprek met inwoners en stichtingen en alle mensen in Nijmegen. Dat vond ik heerlijk en lukten vaak veel te weinig. Vergeet nooit waar je het voor doet. Kijk omhoog. Vraag, bel op of bel aan. App en praat. Je hoeft niet per se nummer zeven te zijn. De E is van energie. Mijn lievelingsportefeuille. Grapje natuurlijk, Cabaret? Sorry, Tobias. Nee, het raadswerk, dat is leerzaam werk. Ik vind dat wij als raad en college dat zo goed mogelijk met elkaar hebben geprobeerd te vervullen de afgelopen jaren samen. Ik wens jullie dat ook toe in de volgende periode.

Al wordt het natuurlijk nooit meer zo leuk als de eerste keer. Doe het met elkaar en hou het gezellig, sprak zij streng. Als laatste heb ik twee keer een N. De N van naar de kroeg, is mijn lievelings. Zeker met de grappige, lieve en mooie gesprekken die ik daar met velen van u hier in de Raad heb gevoerd tot diep in de nacht. En vergeet vooral de subliem uitgevoerde karaoke's niet. De laatste letter is dan ook de N van nauwe samenwerking. Mijn lieve lieve fractie die ik meer zag dan wie ook de afgelopen jaren. twee fantastische fractievolgers, Zeno en Ayse,

die nooit te beroerd zijn met je mee te gaan naar welke plek dan ook in Nijmegen. Ook al is het midden in de nacht en onder dwang. Een fractiemedewerker, Michiel, die zo zachtaardig is dat hij alles weer op de kop gooit als je het ergens niet mee eens bent. Een beleidsmedewerker, Milan, die niet alleen politieke zaken totaal voor je uitpluist, maar ook binnen een half uur vliegtickets kan regelen als je vastzit op Mallorca. Mika, die letterlijk en figuurlijk altijd strijdt voor de goede zaak.

Zo trots dat er in mijn bubbel zulke bevlogene mensen zitten. Adam, die mijn in en in rode hart herkent in zichzelf en nooit te beroerd is om mij de waarheid te zeggen. Met gevaar voor eigen leven. En Charlotte, over haar bevlogene politieke leiding hoef ik niets te zeggen, dat is bekend. Maar dat ik het in het begin een beetje bang, vooral voor haar was, zal nieuw voor u zijn. Gelukkig maakte ze na een paar weken een positieve opmerking over mijn laarzen met dierenprint. Dat ik zo een mooi mens zou tegenkomen met wie het zomaar op alle fronten klikt en ik er een onmisbare bij heb, vind ik heel bijzonder. Zoveel dank aan jullie. Nergens de afgelopen jaren zo hard gelachen, gescholden en soms gehuild als binnen de vier muren van onze fractiekamer. Dat waren de letters. Bent u eruit? Ik wens u alle goeds en laten we vanavond samen proosten op mijn onvergetelijke tijd in deze Nijmeegse gemeenteraad. En vooral op u. Dank u wel.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank u wel. Dan geef ik het woord aan Erik Verschuren.

Naam spreker 23: De heer Verschuren (Raadslid D66)

Dank je wel, voorzitter. En allereerst dank ook voor alle mooie, grappige en persoonlijke woorden van de mensen die mij voor zijn gegaan. Toen ik voor het eerst op deze zetel kwam, toen voelde ik me vereerd. En dat vereerde gevoel, dat gaat niet weg, dat blijft bij je. Dat je 190, ruim 190 hoorde ik net mensen mag vertegenwoordigen. Dat vind ik echt fantastisch. Ik heb het ook best wel eens moeilijk gehad. Op het moment dat ik dacht dat ik al die mensen een stem moest geven. Die vertwijfeling die dan wel eens bij me opkwam. En dat hier een plek te geven op een plek waarin je in de Raad sterk en ferm moet zijn. Ik voelde ook dat moment. Of ik voelde zelf dat ik een andere politiek wilde. Een politiek van verbinding, van compassie, van oprechtheid. En dat maakt ook dat je dan af en toe iets kwetsbaars van jezelf moet laten zien.

Ook dat was voor mij best zoekende van hoe doe ik dat in deze raad? En ik heb ontdekt dat ik dat. Ja, dat ik dat dat ik eigenlijk de meeste lol heb gehaald uit de momenten dat ik niet in debat was hier met jullie, maar dat ik in contact was, in de kroeg was en dat ik hele fijne, oprechte gesprekken heb gehad met de collega's en alle mensen die ik hier ben tegengekomen. Daar ben ik jullie allemaal heel erg dankbaar voor. En ik denk het belangrijkste gevoel wat ik over hou uit deze raadsperiode is vooral een gevoel van trots. Trots dat ik dit heb mogen doen voor de stad. En dankbaar en dankbaar dat ik dit heb mogen doen voor de stad. Maar ook dat mijn blik op de stad voor altijd is veranderd. Dankbaar dat ik met jullie heb mogen samenwerken. En dankbaar voor alle lol en alle spiegels die jullie mij hebben voorgehouden. Tot slot.

Extra naast alle dank voor de mensen met wie ik heb mogen samenwerken. Extra dank voor de mensen in mijn fractie met voor alle lol. Voor alle steun, voor alle spiegels. Heel veel dank en ook voor het vertrouwen dat ik dit heb mogen doen. En tot slot. En dat is misschien wel het belangrijkste. Dank voor het thuisfront die het mij gunde. Ondanks die hectische periode die we thuis hebben, met toch wel een heel jong gezin en een drukke baan. Om dit ook te dit avontuur te mogen beleven. Dat was niet altijd makkelijk en ik ben heel erg blij dat ik nu weer wat meer tijd heb voor thuis. Dank jullie wel.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank u wel. Ja, tenslotte mevrouw Sanne Buursink-de Graaf.

Naam spreker 24: Mevrouw Buursink-de Graaf (Raadslid VVD)

Dank u wel, voorzitter. Nou, na al deze mooie, grappige en soms ook scherpe woorden, de laatste keer dat ik de eer heb om hier te mogen spreken als VVD raadslid. Thuis leverde mijn besluit te stoppen wat gemengde gevoelens op. Gelukkig waren er bij mij thuis wel mensen die mij graag wat meer op de bank naast zich zaten zagen zitten, maar onze jongste zoon was gek genoeg boos, terwijl hij echt één van de belangrijkste redenen was voor deze keuze. Ik hoop dat het een teken is dat hij toch stiekem trots was op zijn moeder. Maar ik vrees eerlijk gezegd dat hij zich zorgen maakt of ik hem niet te veel ga bemoeien. Goed, voorzitter, ook van mij kan natuurlijk dank voor de samenwerking met u, voorzitter. Het college, de raad, de andere fracties en fractie volgers, de organisatie en vooral mijn lieve, fijne VVD collega's en de griffie. Ik ga jullie missen.

Dank aan onze partij, de Nijmeegse kiezers, de inwoners en de ondernemers voor het vertrouwen en de ontmoeting. Afscheid nemen is ook een moment om stil te staan. Niet mijn beste eigenschap, meneer Eigenhuijsen. Het is ook een moment om vooruit te kijken. En als ik één ding mee mag geven is het dit. Onze stad groeit stevig van ruim 190 mensen nu naar rond de 210 duizend mensen in 2040. En dat is al binnen 15 jaar. Dat betekent duizenden extra mensen die hier willen wonen, leven en ook willen en moeten werken. En dat laatste is cruciaal, want overal staan kranen die huizen bouwen. Maar de groeiende stad vraagt ook om banen, ongeveer duizend extra per jaar. En die komen er niet vanzelf. Die komen niet uit het stadhuis, die komen niet uit de gemeenteraad. Daar hebben we ondernemers voor nodig. En daarom geef ik jullie allen een hartenkreet mee. We kunnen als gemeenteraad veel willen en veelbelovend.

Maar uiteindelijk geldt zonder een sterke economie geen sterke stad, geen voorzieningen, geen investeringen, geen toekomstbestendige, geen duurzame groei en geen geld om lieve, leuke of noodzakelijke dingen te doen. Het Nederlandse, maar ook het Nijmeegse verdienvermogen en het ondernemersklimaat staan onder druk. En dat is geen detail, maar iets waar we eigenlijk wakker van moeten liggen. En ik roep de blijvende raadsleden en de nieuwe raadsleden dus ook op. Blijf scherp op ons verdienvermogen. Zorg dat ondernemers de ruimte krijgen om te ondernemen. Let op ons MKB, dat is de motor van onze lokale economie en onze lokale werkgelegenheid. Onze ondernemers en bedrijven zijn de sponsors van onze sportverenigingen en ze zorgen voor de stageplekken voor onze kinderen. Zorg voor praktisch geschoolde mensen. Er is werk nodig voor hoofd en handen. Neem de industrie serieus. Koester en ondersteun deze belangrijke bron van werkgelegenheid in innovatie. En zorg dat de voorwaarden die ondernemers nodig hebben er ook komen. En werk goed samen. Niet alleen als coalitie, maar als gehele raad. We zijn er niet alleen voor de stemmers op coalitiepartijen, maar wij zijn er voor al onze inwoners. Ik neem afscheid met het vertrouwen dat mijn VVD-fractie het geluid zal blijven laten horen, maar ook met een duidelijke wens, vooral voor de nieuwe raad. Blijf bouwen aan een sterk economisch Nijmegen. Want alleen dan blijft Nijmegen een stad waar het goed leven en wonen is. En vergeet niet geld moet eerst verdiend worden voordat je het kan worden kan uitgeven. En voor de laatste maal dank, voorzitter, voor het woord. Het ga jullie allen goed en pas goed op ons Nijmegen.

Naam spreker 1: De heer Bruls (Voorzitter)

Dank u wel en dank u allen voor uw woorden. Ieder heeft zijn of haar eigen woorden gekozen en ook op de eigen kenmerkende stijl. Dat is eigenlijk het grootste gift die u ons nog kunt geven bij het scheiden van de van de markt. Hartstikke mooi. U ontvangt ook nog een blijvende herinnering onze bestuursperiode. Laat ik beginnen met wat voor u neus staat. De veteranen onder u zullen wel vermoeden weten wat het is, maar er zijn veel symbolen die een stad in gemeenschap kan hebben. Maar voor onze stad is er eigenlijk maar één die er wat mij betreft uitspringt. Ik hou zelf nooit van speldjes. Dat heeft praktische redenen. Als iemand mij een speldje geeft, komt het op een pak of jasje terecht, waar ik dan net niet aan doe. Maar er is één spelletje waar ik graag een uiting van maak en dat is Marieke. Maar u krijgt het beeldje van Marieke.

De bekendste, nooit geleefd hebbende Nijmeegse die zo symbool staat voor wat de dichter zo mooi zei "De zachte krachten zullen uiteindelijk winnen". En gaan met die woorden maar de nacht in. Ja, meneer Lokker, ook deze Christendemocraat kent zijn klassiekers. En u krijgt m een mooie krakende zak. Dat gaat gelijk rond zo. En je denkt je spreekt nog een paar woorden, maar huppakee, de griffie gooit er alles in. U ontvangt een vogelhuisje, een

kwartetspel om uw collega's nooit te vergeten. Ik ben benieuwd wat er allemaal op staat. En een boek vol herinneringen, dus daar kunt u thuis ook nog verder gaan. Oh, ik krijg het ook over oh. Nou dat is helemaal. Dat is voor nu, ook de blijvers krijgen het. Dus daar kunt u van genieten. Dat brengt me bij de sluiting van deze vergadering. In de hoop dat iedereen kan me even aan de kant zetten, anders steekt dat vogelhuisje zo meteen nog in mij Marieke Dat moeten we niet hebben.

Maar ik wil nog één iemand bij de sluiting speciaal in het zonnetje zetten. Want er nemen niet alleen 20 raadsleden afscheid, maar ook onze bode. Hij zit helemaal achterin. Hij denkt nu wat overkomt mij nu? Pieter Klaas Krugman, hij is hier voor het laatst bij. Pieter, kom eens even naar voren. Nou vooruit dan, één keer mag je hier gaan zitten. Zo kom er gewoon bij zitten. Ja, nee, dat zijn strikte regels. En u weet, ik ben daar wat conservatief in. Maar we maken graag een uitzondering voor Pieter. Hij blijft binnen de gemeente en hij wordt kwaliteitsadviseur Openbare ruimte. Ik heb een tijd gehad dat ik helemaal niet wist wat dat was, maar dat is echt een hele mooie functie. Dat betekent Pieter, dat je meer buiten dan binnen in het gebouw zal zijn. U ziet Pieter vooral in en rond de gemeenteraad. Maar ik zie hem de hele dag. Ja, niet letterlijk zo, maar wel op allerlei momenten. En maar u zult met me eens zijn als je Pieter tegenkomt, die is altijd vrolijk opeens. Of hij nou een gloeilamp op één of ander onooglijk toilet moet gaan vervangen of hier assistentie moet verlenen. Hij is altijd vrolijk en hij ziet er nog zo jong uit, ondanks dat hij toch ook al een zekere gevorderde leeftijd heeft. Dat mag ik zo toch wel zeggen, Pieter, dan beledig ik niemand, hoop ik.

En hij heeft vandaag weer bewezen dat hij een rots in de branding is. Want wederom een technisch malheur en het werd op gelost, hadden we niet gearrangeerd. Maar het was, we kwamen wel goed van pas om deze woorden nog even te spreken. Ik heb begrepen dat je een passie hebt voor tafelfoetbal. Je hebt zelfs shirts gemaakt voor een eigen team. Ja, ongelooflijk allemaal. Dat wordt lastig daarbuiten. Dat kunnen we niet helemaal op straat zo nabootsen. Maar ik heb ook gehoord dat je tot je verliefd bent op vogelhuisjes en er behoorlijk wat thuis hebt hangen. Dus ook voor jou hebben we dat prachtige geschenk en dat geef ik jou.

En ik wens je heel veel succes in de nieuwe functie. En uiteraard heel veel dank voor al je ondersteuning. Een applaus voor. Beste mensen, dames en heren, aan alles komt een eind. Zoals een veelgebruikt cliché heet. Dit is het einde van de raadsvergadering deze periode. Nogmaals heel veel dank voor iedere inzet. U heeft terecht een heleboel mensen genoemd, dus dat hoeft ik niet te herhalen. Maar ik sluit me er uiteraard wel graag bij aan. Dank aan iedereen. En u moet maar zo denken als u met zekere weemoed afscheid neemt. Bewaar altijd het goede en probeer het slechte nou misschien niet helemaal te vergeten. Daar kun je ook van leren, maar je kunt het wel een plekje geven. En dat vogelhuisje zult u er geen last van hebben, dat zou ik u allemaal gunnen. En dat gezegd zijnde kunnen we zometeen in het restaurant het glas heffen. Zo, de tradities blijven doorzetten. De vergadering is gesloten. Dank u wel.

Vergadering afgesloten